

2014

TBILISI
INTERNATIONAL
FESTIVAL
OF THEATRE

თბილისის საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალი

რეალობის ნატიფი გრძნობით ...

თბილისის
საერთაშორისო
თეატრალური
ფესტივალი

სარჩევი Content

- საერთაშორისო სპექტაკლების პროგრამა / International Program - 6
- მოხეტიალეთა სიმღერები / Songs of the Wanderers – 12
- მოიტანე ბედნიერება / Bring the Happy - 24
- ამერიკა / Amerika - 30
- ლირის სიმღერები / Songs of Lear - 36
- კრეპის უკანასკნელი ფირი / Krapp`s Last Tape – 42
- შუკშინის მოთხრობები / SHUKSHIN'S STORIES - 50
- სლავას თოვლის შოუ / Slava's SNOWSHOW – 56
- თანამებრძოლები / Brothers in arms - 70
- დასარტყამ ინსტრუმენტთა შოუ / DRUMS – 76
- კვიტკა ბუდიაკი / KVITKA BUDYAK – 82
- სათამაშო პისტოლეტი / The Toy Gun – 88
- სევდიანი სიმღერები ევროპის გულიდან / Sad Songs from the Heart of Europe - 94

ფესტივალის ინიციატორი და მასპინძელი
Tbilisi International Festival of Theatre
is Initiated and Hosted by

ფესტივალის მხარდამჭერი
Festival Supporter

საქართველოს კულტურისა
და კინოს მემკვიდრეობის
სამინისტრო

გენერალური პარტნიორი / Primary Partner

საქართველოს ბანკი
SOLO

იჩიქენი მომავალი

განსაკუთრებული მადლობა JTI - ს მხარდაჭერისათვის
Special thanks to JTI for generous support

ოფიციალური მასპინძელი / Official Host Hotel

ROOMS HOTEL

• TBILISI •

ინიციატორები , მასპინძლები, პარტნიორები და მეგობრები - ყველა იმსახურებს ჩვენს გულითად მადლობას.
მათ გარეშე ფესტივალი ვერ შედგებოდა...

Founders, partners and festival friends – all deserve OUR GRATEST THANKS!
Without their support the FESTIVAL would not have been possible !

ჩვენს გვერდით დაარსების დღიდან / With us from the beginning

პროექტის პარტნიორი / Project Partner

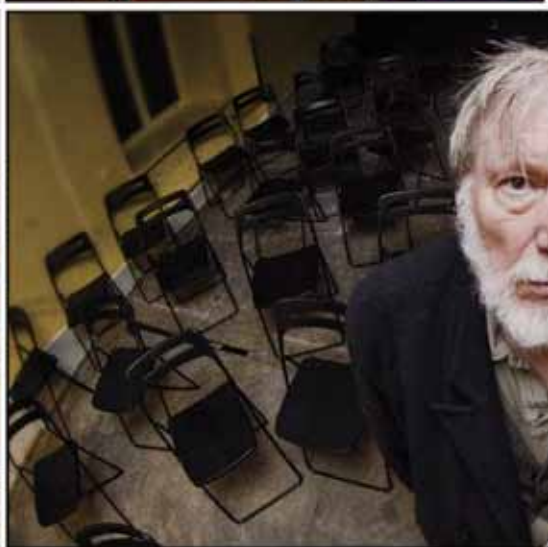
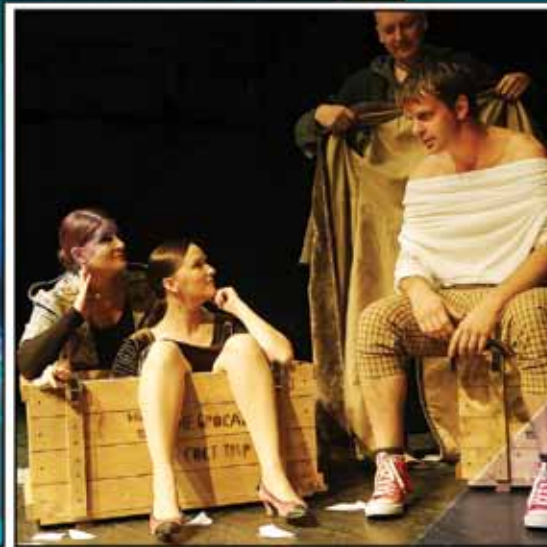
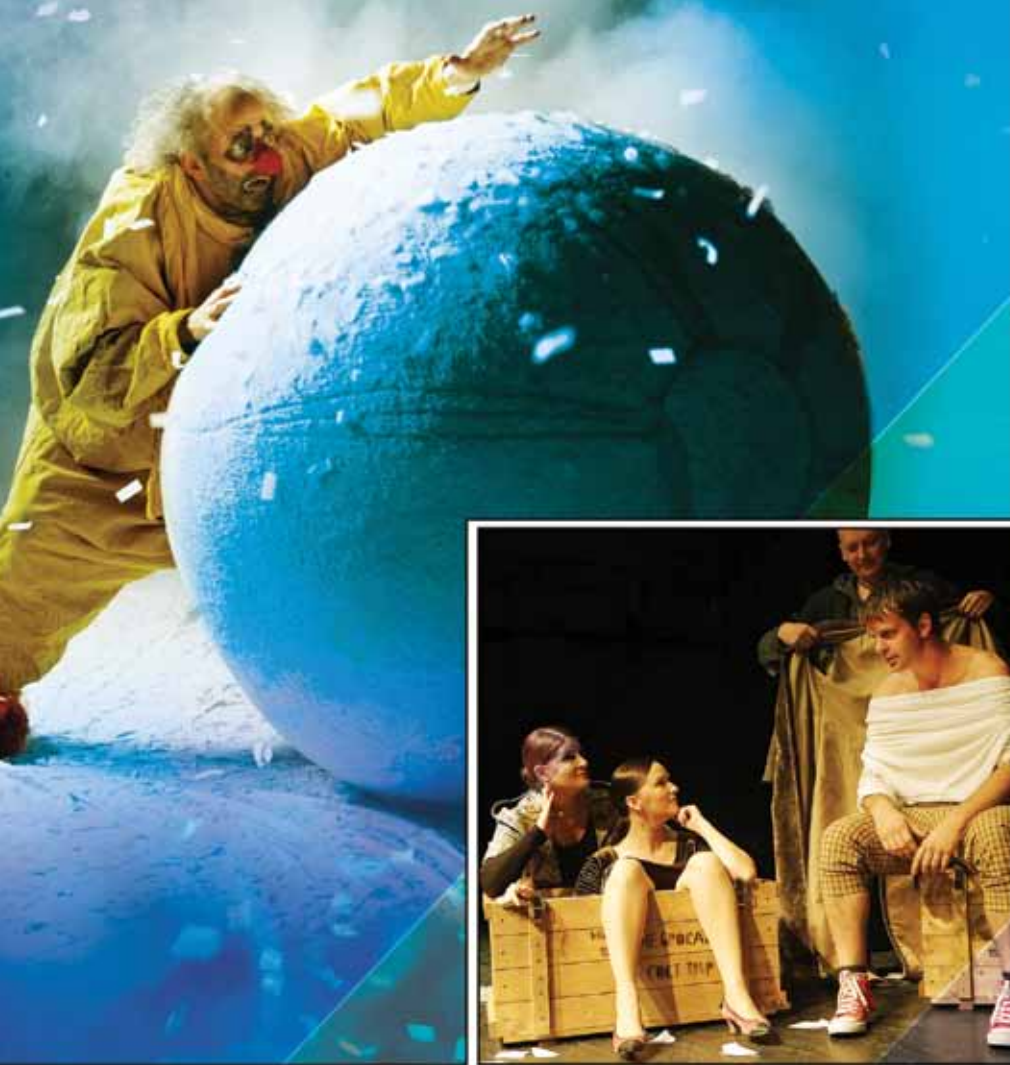
პარტნიორი / Partner

საინფორმაციო მხარდაჭერა / Media Support

ფესტივალის კლუბი / Festival Club

საქართველოს ბანკი
SOLO
ივნიური მომავალი

უკვე 3 წელი ფესტივალის გენერალური პარტნიორი

festivalis Sesaxeb

dzveli katalogebi

საერთაშორისო სპექტაკლების პროგრამა

თარიღი	თეატრი	სპექტაკლი	დარბაზი	დასაწყისი
20, 21 / 09	“ღრუბლის კარიბჭე” ცეკვის თეატრი, ტაივანი და სახელმწიფო აკადემიური ანსამბლი “რუსთავი”, საქართველო	მოხეტიალეთა სიმღერები	შოთა რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი, დიდი სცენა	20:00
23,24,25 / 09	კომპანია „უხილავი ჭგუფი“ და კომპანია „იმედი და ერთად ყოფნა“	მოიტანე ბედნიერება	კახა ბაკურაძის მოძრაობის თეატრი	20:00
26 / 09	ფილიპ ჰობმაირის პროდუქცია, გერმანია	ამერიკა	კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი, სარდაფი	21:00
27 / 09	თეატრი თხის სიმღერა (Teatr Pieśń Kozła), პოლონეთი	ლირის სიმღერები	სამეფო უბნის თეატრი	20:00
28 / 09	ოსკარას კორმუნოვასის ვილნიუსის საქალაქო თეატრი, ლიტვა	კრეპის უკანასკნელი ფირი	კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი, სხვენი	20:00
29 / 09	ხალხთა სახელმწიფო თეატრი, რუსეთი	შუკშინის მოთხრობები	კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი, დიდი სცენა	20:00
30 / 09 1 / 10	კომპანია “სლავას თოვლის შოუ”, რუსეთი, დიდი ბრიტანეთი	სლავას თოვლის შოუ	ალექსანდრე გრიბოედოვის სახელობის რუსული დრამატული თეატრი, დიდი სცენა	20:00

პროგრამა NEW

თარიღი	თეატრი	სპექტაკლი	დარბაზი	დასაწყისი
21/09	კომპანია Satellit production, გერმანია	თანამებრძოლები	კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი, დიდი სცენა	18:00
21/09	(ქუჩის წარმოდგენა)	დასარტყამ ინსტრუმენტთა შოუ	ქარვასლა	22:00
26/09	ივან ფრანკოს ნაციონალური აკადემიური დრამატული თეატრი, უკრაინა	კვიტკა ბუდიაკი	კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი, დიდი სცენა	18:00
28/09	კლაიპედის თეატრი - სასახლე, ლიტვა	სათამაშო პისტოლეტი	ნოდარ დუმბაძის სახელობის მოზარდმაყურებელთა თეატრი, დიდი სცენა	18:00
30/09	ქალაქ ლავენანტას თეატრი, ფინეთი	სევდიანი სიმღერები ევროპის გულიდან	სამეფო უბნის თეატრი	18:00

International Program

Date	Theatre	Performance	Venue	Beginning at
20, 21 / 09	Cloud Gate Dance Theatre of Taiwan, Taiwan and State Academic Ensemble "Rustavi", Georgia	Songs of the Wanderers	Shota Rustaveli State Drama Theatre, Big Stage	20:00
23,24,25 / 09	Invisible Flock with Hope and Social	Bring the Happy	Kakha Bakuradze's Movement Theatre	20:00
26 / 09	Philipp Hochmair Company, Germany	Amerika	Kote Marjanishvili State Drama Theatre, Basement	21:00
27 / 09	Song of the Goat Theatre (Teatr Pieśń Kozła), Poland	Songs of Lear	Royal District Theatre	20:00
28 / 09	OKT/Vilnius City Theatre, Lithuania	Krapp's Last Tape	Kote Marjanishvili State Drama Theatre, The Roof	20:00
29 / 09	State Theatre of Nations, Russia	Shukshin's Stories	Kote Marjanishvili State Drama Theatre, Big Stage	20:00
30/09,1/10	Slava's SNOWSHOW, Russia, UK	Slava's SNOWSHOW	Alexander Griboedov State Drama Russian Theatre, Big Stage	20:00

Program NEW

Date	Theatre	Performance	Venue	Beginning at
21/09	Satellit production, Germany	Brothers in Arms	Kote Marjanishvili State Drama Theatre, Big Stage	18:00
21/09	Street show	DRUMS	Caravanserai	22:00
26/09	Ivan Franko National Academic Drama Theatre, Ukraine	Kvitka Budyak	Kote Marjanishvili State Drama Theatre, Big Stage	18:00
28/09	Klaipėdos Pilies Teatras (Klaipėda's Castle Theatre), Lithuania	The Toy Gun	Nodar Dumbadze Tbilisi State Central Children Theatre, Big Stage	18:00
30/09	Lappeenranta City Theatre, Finland	Sad Songs from the Heart of Europe	Royal District Theatre	18:00

20, 21 September
Cloud Gate Dance Theatre of Taiwan, Taiwan
State Academic Ensemble "Rustavi", Georgia

photo by Yu Hui-hung

流浪者之歌
Songs of the Wanderers

20, 21 სექტემბერი
„ღრუბლის კარიბჭე“, ცეკვის თეატრი, ტაივანი
სახელმწიფო აკადემიური ანსამბლი „რუსთავი“, საქართველო

მოხეტიალეთა სიმღერები

photo by Yu Hui-hung

Contemporary Dance

Choreographer: Lin Hwai-min

Music: Georgian Folk Songs by Ensemble Rustavi of Georgia

Lighting Design: Chang Tsan-tao

Set Design: Austin Wang

Costume Design: Taurus Wah

Props Design: Szu Chien-hua, Yang Cheng-yung

Premiere: November 4, 1994 at National Theater, Taipei, Taiwan.

Show duration: 90 minutes with no interval

თანამედროვე ცეკვა

ქორეოგრაფი: ლინ ჰვაი-მინი

მუსიკა: ქართული ხალხური სიმღერა

ანსამბლ „რუსთავის“ შესრულებით

განათების დიზაინი: ჩანგ ცან-ტაო

დეკორაცია: ოსტინ ვანგი

კოსტიუმები: ტაურუს ვაჰი

რეკვიზიტის დიზაინი: სზუ ჩენ-ჰუა და იანგ

ჩენ-იუნგი

პრემიერა შედგა: 1994 წლის

4 ნოემბერს

სპექტაკლის ხანგრძლივობა: 90 წუთი,

შესვენების გარეშე

This tour is made possible by grants from the Ministry of Culture and the Ministry of Foreign Affairs, Republic of China (Taiwan).

თეატრის გასტროლი დაფინანსდა ჩინეთის რესპუბლიკის (ტაივანის) კულტურისა და საგარეო საქმეთა სამინისტროების გრანტით.

Dancers on Tour:

WANG Rong-yu / CHIU I-wen HUANG Pei-hua KO Wan-chun LIU Hui-ling

SU I-ping TSAI Ming-yuan YANG I-chun / HOU Tang-li HSIAO Tzu-ping

HUANG Mei-ya LEE Tzu-chun LIN Hsin-fang WONG Lap-cheong /

CHEN Mu-han LAI Chun-wei WANG Po-nien / CHEN Tsung-chiao

CHANG Chi-wu HUANG Hsiao-che HUANG Lu-kai

Company Staff on Tour:

Music Consultant/Accompanist: LIANG Chun-mei

International Representative/Company Manager: WANG Jaw-hwa (Joanna)

Senior Project Manager: WANG Shu-chen (Janice)

Technical Director: Lulu W. L. LEE

Project Production Manager: CHEN Chih-feng

Stage Manager: LI Chia-nung (Vicky)

Stage Supervisors: HUNG Wei-ming LIN Ching-kai

Sound Supervisor: KUO Yuan-hsien (Jack)

Lighting Supervisor: LIN Szu-chen

Wardrobe Mistress: HSU Wen-wen

მსცეკვავეები:

ვანგ რონგ-იუ, ჩიუ აი-ვენი, ჰუანგ პეი-ჰუა, კო ვან-ჩუნგი, ლიუ ჰუი-ლინგი, სუი აი-პინგი, აი მინგ-იუანი, იანგ აი-ჩუნგი, ჰოუ ტანგ-ლი, ჰსიაო ტცუ-პინგი, ჰუანგ მეი-ია, ლი ტცუ-ჩუნგი, სუი-ფანგი, ვონგ პო-ნიენ, ჩენ ტცუნგ-ჩიაო, ჩანგ ჩი-ვუ, ჰუანგ ჰსიაო-ჩე, ჰუანგ ლუ-კაი, ჩენ მუ-ჰან, ლაი ჩუნ-ვეი, ვანგ პო-ნიენ

სამუშაო ჯგუფი:

კონსულტანტი/აკომპანიატორი: ლიანგ ჩუნ-მეი

კომანიის მენეჯერი: ვანგ ჯავ-ჰუა (ჯოანა)

პროექტების უფროსი მენეჯერი: ვანგ შუ-ჩენგი

ტექნიკური დირექტორი: ლუ-ლუ ვ.ლ. ლი

პროექტის პროდუქციის მენეჯერი: ჩენ ჩი-ფენგი

სცენის მენეჯერი: ლი ჩუა-ნანგი (ვიკი)

სცენის სუპერვაიზორები: ჰუნგ ვეი-მინგი, ლინ ჩინგ-კაი

ხმის სუპერვაიზორი: ვუო იუან-ჰსიენი (ჯეკი)

განათების სუპერვაიზორი: ლინ სზუ-ჩენი

გარდერობი: ჰსუ ვენ-ვენ

CLOUD GATE DANCE THEATRE OF TAIWAN

„...These are performers who can make stillness every bit as eloquent as animation. In fact, they have the power to change your metabolism...”

Chicago Sun-Times

Cloud Gate is the name of the oldest known dance in China. In 1973, choreographer Lin Hwai-min adopted this classical name for the first contemporary dance company in any Chinese speaking community.

Its 24 dancers receive trainings of meditation, Qi Gong, an ancient form of breathing exercise, internal martial arts, modern dance, ballet, and calligraphy. Through Lin Hwai-min's choreographies the company transforms ancient aesthetics into thrilling modern celebration of motion.

Cloud Gate has toured extensively with frequent engagements at the Next Wave Festival in New York, the Sadler's Wells Theatre and Barbican Centre in London, the Moscow Chekhov International Theatre Festival, and the Internationales Tanzfest NRW directed by Pina Bausch.

“Asia's leading contemporary dance theatre”

The Times, London

“One of the finest dance companies in the world”

The Globe and Mail, Toronto

At home, Cloud Gate also enjoys high acclaim and popularity- drawing audiences of up to 60,000 per performance for its annual outdoor performances

To perform for grass-roots communities, and to foster young choreographers in Taiwan, Cloud Gate 2 was founded in 1999. In 1998, Cloud Gate Dance School was founded to bring the joy of dance to students, aged 4 to 84.

In 2003, in recognition of Cloud Gate's contribution to the cultural life of Taipei, the Taipei City Government named Fu-Hsing North Road Lane 231, home of Cloud Gate's office, as “Cloud Gate Lane.” In 2010, a new asteroid, discovered by National Central University, Taiwan, was named after Cloud Gate. In 2014, celebrated by China Airlines, Cloud Gate's dance images were illustrated on the Airlines aircraft fuselage.

LIN HWAI-MIN

Founder and Artistic Director

Honouring Lin Hwai-min with a Lifetime Achievement Award in 2009, the jury of the International Movimentos Dance Prize, Germany, hails him as “a foremost innovator of dance” and said that “Lin Hwai-min ranks amongst artists of the century such as William Forsythe, George Balanchine, Birgit Cullberg....”

In July, 2013, Lin followed in the footsteps of Martha Graham, Merce Cunningham and Pina Bausch to receive the prestigious Samuel H. Scripps/American Dance Festival Award for Lifetime Achievement. The Festival announcement stated that: “Mr. Lin's choreographic brilliance continues to push boundaries and redefine the art form.” Lin was the author for the 2013 International Dance Day Message.

Heralded as “the most important choreographer in Asia, Lin often draws his inspiration from traditional Asian culture and aesthetics to create original works with contemporary resonance, which have made Dance Europe acclaim: “No company in the world dances like Cloud Gate. It presents a distinct and mature Chinese choreographic language...”

Among the honours Lin Hwai-min has received are honorary doctorates from six universities in Taiwan and Hong Kong, “Distinguished Artist Award” presented by International Society for the Performing Arts (ISPA), and the Chevalier of the Order of Arts and Letters from the French Ministry of Culture. He was honored by Time Magazine as one of the “Asia's Heroes” in 2005, and served as the 2012-2013 mentor of dance for Rolex Mentor and Protégé Arts Initiative.

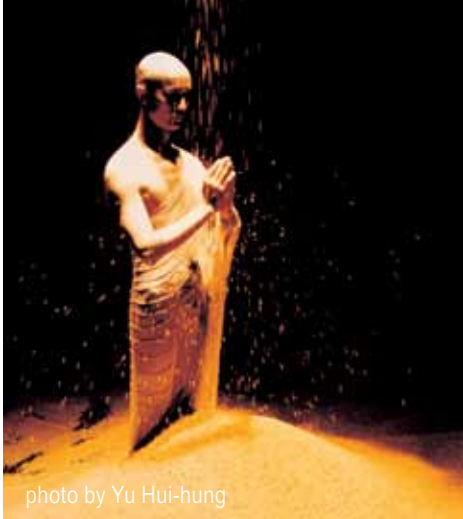

photo by Yu Hui-hung

ABOUT SONGS OF THE WANDERERS

A monk stands still at a downstage corner throughout the 90-minute performance, while a shimmering stream of rice grains showering from above and onto his shaved head. Golden rice grains on stage transform from a river to hills to a desert. Rice grains shower like a summer storm and waterfalls. Onto this landscape, dancers in ragged garb holding a tall staff, move slowly in a pilgrim journey...

Inspired by the wealth of religious practices found throughout Asia, and Herman Hesse's account of Siddhartha's quest for enlightenment, Lin Hwai-min transforms ancient rites into resonant dance theatre.

A visually stunning paean to spiritual pilgrimage, *Songs of the Wanderers* creates a world of intense reverence, distinctly Asian in its imagery yet with powerful relevance far beyond Asia. Spiritually evocative movements set to soulful Georgian folk-songs, bring to life on a truly astonishing set with 3½ tons of shimmering golden grains of rice.

The production has been acclaimed a masterpiece at most prestigious festivals and theatres in world.

Since 2011, *Songs of the Wanderers* has also been presented with the live accompaniment of the Rustavi Ensemble of Georgia around the world.

PRESS:

WHAT HAS BEEN SAID ABOUT CLOUD GATE DANCE THEATRE OF TAIWAN

When you're talking about Cloud Gate, magic is not too strong a word.

Time Out

WHAT HAS BEEN SAID ABOUT SONGS OF THE WANDERERS

Visually stunning and exquisitely performed in deliberate slow motion;

The New York Times

The architectures of these images are timeless... a work that bridges both Eastern and Western sensibilities.

The Australian

The most sublime works of art in any medium contain a unique marriage of the sensual and the spiritual. Think of Michelangelo's sculpture of the Pieta... Stravinsky's score "The Rite of Spring"... Now, add to this list "Songs of the Wanderers," a work of wild eroticism, contemplative mystery and ecstatic beauty presented this weekend by Cloud Gate Dance Theatre of Taiwan.

The Chicago Sun-Times

„ღრუბლის კარიბჭე“, ცეკვის თეატრი, ტაივანი

„...ამ თეატრის მსახიობებს ძალუძთ აქციონ უძრაობის ყოველი წამი ისეთივე გამომხატველად, როგორც თავად მოძრაობაა. მათ ძალა შესწევთ გავლენა მოახდინონ თქვენს ორგანიზმში მიმდინარე პროცესებზეც კი...“

„ღრუბლის კარიბჭე“ უძველესი ჩინური ცეკვის სახელია. 1973 წელს ქორეოგრაფმა ლინ ჰვაი-მინმა ეს სახელი ჩინურად მოლაპარაკე საზოგადოებაში პირველ თანამედროვე ცეკვის კომპანიას მიანიჭა.

ანსამბლის 24 მოცეკვავე ვარჯიშობს მედიტაციაში, Qi Gong-ის სახელით ცნობილ უძველეს სუნთქვით ვარჯიშებში, საბრძოლო ხელოვნებაში, თანამედროვე ცეკვებში, ბალეტსა და კალიგრაფიაში. ლინ ჰვაი - მინის ქორეოგრაფიამ ცეკვის უძველეს ესთეტიკას თანამედროვე ელფერი შესძინა და მოძრაობის საოცარ დღესასწაულად აქცია.

„ღრუბლის კარიბჭის“ საგასტროლო რუკა მრავალფეროვანია. მრავალჯერ იმყოფებოდა საგასტროლოდ ისეთ ცნობილ ფესტივალებსა და თეატრებს, როგორცაა: ნიუ იორკის The Next Wave Festival, სედლერის თეატრსა (Sedler's Well Theatre) და ბარბიკანის ცენტრში (Barbican Center) ლონდონში; მონაწილეობდა მოსკოვის ჩეხოვის სახელობის საერთაშორისო ფესტივალში; პინა ბაუშის მიერ ორგანიზებულ საერთაშორისო ფესტივალში - Internationales Tanzfest NRW.

კომპანია უკიდურესად პოპულარულია სამშობლოშიც, და მარტო ღია ცის ქვეშ სპექტაკლებს ყოველ წელს 60 000-მდე მაყურებელს მასპინძლობს.

„აზიის მონინავე თანამედროვე ცეკვის თეატრი“

თაიმსი, ლონდონი

„ერთ-ერთი ყველაზე დახვეწილი ცეკვის თეატრი მსოფლიოში“

გლოუბ ენდ მეილი, ტორონტო

2003 წელს ტაიპეის კუტურულ ცხოვრებაში შეტანილი წვლილისათვის ქალაქის საკრებულომ ფუ-ჰმინგ ნორთ როუდის 231-ე შესახვევს, სადაც „ღრუბლის კარიბჭის“ ოფისი მდებარეობდა, „ღრუბლის კარიბჭის შესახვევი“ უწოდა. იგივე სახელი მიენიჭა 2010 წელს, ტაივანის ცენტრალური უნივერსიტეტის მიერ ახლად აღმოჩენილ ასტეროიდსაც.

ტაივანის ახალგაზრდა ქორეოგრაფებისთვის ხელშეწყობის მიზნით 1999 წელს დაარსდა „ღრუბლის კარიბჭე“ 2, ხოლო 1998 წელს „ღრუბლის კარიბჭის“ ცეკვის სკოლა 4 - დან 84 წლამდე ნებისმიერი მსურველისათვის.

2014 წელს ჩინეთის ავიახაზებმა თავისი თვითმფრინავების კორპუსზე „ღრუბლის კარიბჭის“ ცეკვის იმიჯები წარმოადგინა.

ლინ ჰვაი-მინი

დამაარსებელი და სამხატვრო ხელმძღვანელი

2009 წელს გერმანიაში გამართულ International Movimentos Dance Prize ფესტივალზე ჟიურის გადაწყვეტილებით ლინ ჰვაი-მინს მიენიჭა უმთავრესი ჯილდო ცხოვრების განმავლობაში შემოქმედებითი მოღვაწეობისათვის.” (Lifetime Achievement Award).

ჟიურის შეფასებით, ლინ ჰვაი-მინი წარმოადგენს „ცეკვის უპირველეს ნოვატორს და იკავებს ღირსეულ ადგილს მე-20 საუკუნის ისეთ შემოქმედთა გვერდით, როგორებიც არიან უილიამ ფორსაიტი, ჯორჯ ბალანჩინი, ბირგიტ კულბერგი ...“

2013 წლის ივლისში, ლინ ჰვაი მინმა მარტა გრეჰემის, მერს კანინგამისა და პინა ბაუშის შემდეგ, მიიღო სემუელ სკრიპსის ამერიკული ცეკვის ფესტივალის (Samuel Scripps/ American Dance Festival) პრესტიჟული ჯილდო- შემოქმედებითი წარმატებისათვის (Lifetime Achievement Award). ფესტივალის განცხადებაში ნათქვამია: „ლინ ჰვაი-მინის ბრწყინვალე ქორეოგრაფია არღვევს საზღვრებს და აყალიბებს სრულიად ახალ შემოქმედებით ფორმებს“.

ლინ ჰვაი მინი 2013 წელს ცეკვის საერთაშორისო დღისადმი მიძღვნილი გზავნილის ავტორია.

Dance Europe-ის შეფასებით „ლინ ჰვაი-მინი აზიის უდიდესი ქორეოგრაფია. მისი ცეკვები მსოფლიოს არც ერთი ცეკვის ანსამბლის ცეკვას არ ჰგავს. მისი შთაგონების წყაროა ტრადიციული აზიური კულტურა და ესთეტიკა, რომელსაც იგი თანამედროვე ელფერს ანიჭებს. მისი ქორეოგრაფიული ენა გამორჩეული და განსაკუთრებულია.“

ლინ ჰვაი-მინს მიღებული აქვს საპატიო დოქტორის წოდება ტაივანისა და ჰონ კონგის ექვსი უნივერსიტეტიდან; „გამორჩეული არტისტის წოდება“

საშემსრულებლო ხელოვნების საერთაშორისო საზოგადოებისგან (International Society for the Performing Arts (ISPA); „ხელოვნებისა და ლიტერატურის ორდენის რაინდის წოდება“ (Chevalier of the Order of Arts and Letters) საფრანგეთის კულტურის სამინისტროსგან ; „აზიის გმირის“ წოდება“ (Asia's Heroes) ჟურნალ „თაიმისგან“ 2005 წელს, ხოლო 2012 და 2013 წლებში იყო მრჩეველი და ცეკვის ხელმძღვანელი როლექსისა და პროტეჟე ართს ინიციატივისა.

მოხებიალეთა სიმღერები

წარმოდგენის მსვლელობისას 90 წუთის განმავლობაში, სცენის კუთხეში გაუნძრევლად მდგარ მწირს გაპარსულ თავზე წვიმასავით ეყრება ბრინჯის მარცვლების მოციმციმე ნაკადი. ოქროსფერი ბრინჯის მარცვლები სცენაზე გარდაიქმნებიან ხან მდინარედ, ხან გორაკებად, ხან კი - უდაბნოდ. ბრინჯის ნაკადი კი ქმნის ზაფხულის წვიმის და ჩანჩქერის შთაბეჭდილებას. ამ ფონზე, დაძინდილ სამოსში გამოწყობილ მოცეკვავეებს, რომელთაც ხელში გრძელი ჭოხები უჭირავთ, მიყვავართ მომლოცველთა მოგზაურობაში.

წარმოდგენას საფუძვლად უდევს აზიურ ქვეყნებში არსებული რელიგიური ღვთისმსახურების მდიდარი პრაქტიკა, აგრეთვე ჰერმან ჰესეს ნაწარმოები - „სიდჰარტჰა“. უძველესი რელიგიური რიტუალები ამ სპექტაკლში თვალისმომჭრელ სანახაობად არის ქცეული.

„მოხებიალეთა სიმღერები“ წარმოდგენს გამოგონებულ სანახაობას, რომელიც აღწერს მომლოცველთა შთამბეჭდავ მოგზაურობას. სპექტაკლი გამორჩეულად „აზიურია“, მაგრამ იგი ცდება აზიის საზღვრებს. სპექტაკლში გამოყენებულია 3.5 ტონა ოქროსფერი მოციმციმე ბრინჯის მარცვალი და მიმდინარეობს სულისშემძვრელი ქართული ხალხური სიმღერის ფონზე.

სპექტაკლი მიჩნეულია შედევრად მრავალი პრესტიჟული თეატრისა, თუ თეატრალური ფესტივალის მიერ.

2011 წლიდან სპექტაკლი მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში წარმოადგენს ანსამბლ „რუსთავის“ ცოცხალი შესრულების თანხლებით.

როდესაც „ღრუბლის კარიბჭეზე“ საუბრობ, მაგიაც კი არაა შესაბამისი სიტყვა

თაიმ აუტი

„საგანგებოდ ნელ ტემპში შესრულებული გამაოგნებელი სანახაობა“.

ნიუ იორკ თაიმში

„ხელოვნების ამალღებელი ნიმუში, რომელიც სულისა და გრძნობის საოცარ ნაბავს გვთავაზობს.“

გაიხსენეთ მიქელანჯელოს ქანდაკება „პიეტა“, სტრავინსკის „ღვთაებრივი გაზაფხული“... ხელოვნების ამ ნიმუშებს ახლა უკვე ტაივანის ცეკვის თეატრის „მოხებიალეთა სიმღერაც“ დაუმატეთ. ცეკვა, რომელიც საესეა ველური ეროტიზმით, იღვმალეებით და საოცარი სილამაზით.

ჩიკაგო სან თაიმში

ამ იმიჯების არქიტექტურა დროის გარეთაა; ესაა ნამუშევარი, რომელიც აკავშირებს როგორც აღმოსავლურ ასევე დასავლურ მგრძნობელობას

ავსტრალიანი

“...My recent years’ deepest musical impression is Georgian folk songs.”

Igor Stravinsky

THE ENSEMBLE “RUSTAVI” IN BRIEF

The Georgian folk singing culture is rich and diverse. It depicts Georgian people’s inexhaustible creative fantasy, complex and highly developed musical thinking.

State Academic Ensemble “Rustavi” was created in 1968. During its existence the ensemble has successfully performed about 4000 concerts, travelled through about 70 countries (most of them several times), has held concerts in such prestigious halls as “Olympia”, “Mogador” and the “Theater of Player” in Paris, London’s “Albert Hall”, the Great Theater of Moscow, St. Petersburg, Vienna, Amsterdam, New-York, Tokyo, Cairo, Rome, Shanghai, Berlin and the great concert halls of other cities of the world met with ovations the “Rustavi”. At different times the “Rustavi” has recorded and produced on gramophone records and CDs about 700 Georgian folk songs, hymns

and their different versions. It must be noted that 318 songs from this catalog were recorded by “SONY”.

From the very first days of its existence, the “Rustavi” has always searched for the new ways and approaches. They recorded rare versions of forgotten songs from old singers in different parts of Georgia. They reconstructed some recordings made in the 1st half of the 20th century. Such working style has become the demand of the “Rustavi” and some of those recorded and reconstructed songs are included in the repertoires of most of the working ensembles in Georgia.

The art of the Ensemble “Rustavi” has deep roots. Its mastership has been steeled in the entrails of the folk music, folk performing art. The “Rustavi” is genetically linked to the entrails, it is grown from them, and its power is in these entrails.

The founder and the Artistic Director of the Ensemble “Rustavi” is People’s Artist of Georgia, Shota Rustaveli State Prize Laureate Anzor Erkomaishvili. He is the representative of

the seventh generation of the Erkomaishvilis’ musical dynasty. This surname has 300-year history, that’s why, he inherited from his predecessors rich performing traditions and the knowledge of Georgian folk songs.

The choirmaster of the ensemble is People’s Artist of Georgia and State Prize Laureate Badri Toidze, - who is also a descendant of traditional singers.

The “Rustavi” has preserved chamber form that characterizes traditional-ethnographic ensembles, but at the same time, it surmounted provincial reticence. In its repertoire, there are equally presented the samples of the folk music of western and eastern Georgia. That’s why, the “Rustavi” has the image of academic choral collective.

the “Rustavi” is one of the most brilliant ensembles in the world!!! Always traditional, always modern!!!

“The songs with Krimanchuli are the best among the songs I’ve ever listened to.”

Igor Stravinsky

“...ჩემი უკანასკნელი წლების ყველაზე დიდი მუსიკალური შთაბეჭდილება, ქართული ხალხური სიმღერებია.”

იგორ სტრავინსკი

მოკლედ ანსამბლ “რუსთავის” შესახებ

სახელმწიფო აკადემიური ანსამბლი “რუსთავი” შეიქმნა 1968 წელს. თავისი არსებობის მანძილზე მან ჩაატარა 4000-მდე კონცერტი, წარმატებით მოიარა მსოფლიოს 70-მდე ქვეყანა (ბევრი მათგანი რამდენჯერმე), გამოდიოდა ისეთ პრესტიჟულ დარბაზებში, როგორცაა პარიზის “ოლიმპია”, “მოგადორი” და “ფლეიერის თეატრი”, ლონდონის “ალბერტ ჰოლი”, მოსკოვის დიდი თეატრი, ნიუ-იორკის, ტოკიოს, ქაიროს, რომის, შანხაის, ბერლინის და მსოფლიოს სხვა ქალაქების დიდი საკონცერტო დარბაზები ოცაიებს უმართავდნენ “რუსთავის” საქმსრულებლო ხელოვნებას.

“რუსთავს” სხვადასხვა დროს ჩანერილი და გამოშვებული აქვს ფირფიტებისა და კომპაქტური დისკების სახით 700-მდე ქართული ხალხური სიმღერა-საგალობელი და მათი განსხვავებული ვარიანტები. მათგან 318 სიმღერა ჩანერა იაპონურმა ფირმამ “SONY”.

დღიდან არსებობისა, “რუსთავი” ყოველთვის შემოქმედებით ძიებაში იყო. საქართველოს

სხვადასხვა რეგიონში მოხუცი მომღერლებისაგან იწერდნენ მივიწყებული სიმღერების იშვიათ ვარიანტებს. აღადგენდნენ XX საუკუნის პირველ ნახევარში გრამოფონის ფირფიტებზე ჩანერილ სიმღერებს. “რუსთავს” მუშაობის ასეთი სტილი მოთხოვნილებად გადაეცა და მის მიერ მოძიებული და აღდგენილი სიმღერები არაერთი ანსამბლის რეპერტუარში შევიდა.

ანსამბლ “რუსთავის” ხელოვნებას ღრმა ფესვები აქვს. მისი ოსტატობა გამოიწრთო ხალხური მუსიკის, ხალხური საქმსრულებლო ხელოვნების წიაღში. “რუსთავი” ამ წიაღთან გენეტიკურადაა დაკავშირებული, აქედანაა ამოზრდილი და სწორედ ამაშია მისი ძალა.

ანსამბლ “რუსთავის” დამაარსებელი და სამხატვრო ხელმძღვანელია საქართველოს სახალხო არტისტი, შოთა რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი ანზორ ერქომაიშვილი. იგი ერქომაიშვილების მუსიკალური დინასტიის მეშვიდე თაობის წარმომადგენელია. ამ გვარს 300 წლის ისტორია აქვს, ამიტომ მან

წინაპრებისაგან მემკვიდრეობით მიიღო ქართული ხალხური სიმღერის ცოდნა და მდიდარი საქმსრულებლო ტრადიციები. ანსამბლის ლობარია საქართველოს სახალხო არტისტი და სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი ბადრი თოიძე, რომელიც ასევე ტრადიციული მომღერლების შთამომავალია.

“რუსთავმა” შეინარჩუნა ტრადიციულ-ეთნოგრაფიული ანსამბლებისათვის დამახასიათებელი კამერული ფორმა, მაგრამ ამავე დროს გადალახა კუთხური კარჩაკეტილობა, მის რეპერტუარში თანაბარი ადგილი დაეთმო დასავლეთ და აღმოსავლეთ საქართველოს ხალხური მუსიკის ნიმუშებს. ამით “რუსთავმა” აკადემიური საგუნდო კოლექტივის სახეც მიიღო.

“რუსთავი” ერთ-ერთი ყველაზე გამორჩეული ანსამბლია მსოფლიოში!!! მუდამ ტრადიციული, მუდამ თანამედროვე!!!

„კრიმანჭულიანი სიმღერები საუკეთესოა მათ შორის, რაც კი ოდესმე მომისმენია.“

იგორ სტრავინსკი

PRESS:

'Le Figaro', France, 3. III. 1983

Rene Sirvin. Olympia.

'The Georgian Ensemble 'Rustavi'. 'Gold and Fire'. impression. This is truly traditional art, colourful and original. We saw a cheerful, lively performance'.

New York Times', USA, 4. VII. 1990

The men's ensemble 'Rustavi' sounds as a church choir. In some songs it reminds us the echo of the angels' voice...

'Rustavi's choir is refined, its songs haven't lost their original dignity, aroma, colour'.

'Proms' 25 and 26, Royal Albert Hall, Great Britain, 11. VIII. 1997

'...The 90 minutes gave the feeling of the most brilliant art which is obviously deeply complex and imbued with a distinctive vitality and piquancy.

One thing that became clear from the 'Rustavi' Choir's programme is that norms of harmony in this music are far removed from any western ideas of what is 'consonant' and 'dissonant'. Bare fourths and fifths and what we would regard 'clashes' of major seconds are common and contribute not merely to the arrestingly raw sounds but also to the music's vibrancy.

პრესა:

„ფიგარო“, საფრანგეთი, 3. III. 1983 წ.

რენე სირვინი. ოლიმპია. საქართველოს ანსამბლი „რუსთავი“. „ოქრო და ცეცხლი“. აი, ნამდვილი ტრადიციული ხელოვნება, რომელსაც არც ფერი აკლდა და არც ორიგინალობა. ვნახეთ მხნე, სიცოცხლით სავსე სპექტაკლი.

„ნიუ იორკ ტაიმსი“, აშშ., 4. VII. 1990 წ.

„რუსთავის“ მამაკაცთა ანსამბლი ჟღერს, როგორც საეკლესიო გუნდი, რომელიც ზოგიერთ სიმღერაში ანგელოზების ხმების ექოს მოგვაგონებს...

„რუსთავის“ გუნდი დახვეწილია, მის სიმღერებს არ დაუკარგავს თავისი ორიგინალური ღირსება, სურნელი, კოლორიტი“.

„პრომსი“ 25 და 26, ალბერტ ჰოლი, დიდი ბრიტანეთი, 11. VIII. 1997 წ.

...90 წუთმა დაგვიტოვა შეგრძნება უბრწყინვალესი ხელოვნებისა, რომელიც უაღრესად რთულია და აშკარა ცხოველმყოფელობითა და პიკანტურობითაა გაჟღენთილი.

მთავარი, რაც „რუსთავის“ გუნდის პროგრამის მოსმენის შემდეგ ნათელი ხდება, არის, რომ ამ მუსიკაში ჰარმონიის ნორმები ძალიან შორსაა დასავლური ამრიდან – რა არის „კონსონანსი“ და „დისონანსი“ – შიშველი მეოთხედი და მეხუთედი და რა შეგვიძლია ჩავთვალოთ „ჟღარუნად“, როცა მთავარი სეკუნდები საერთოა და ხელს უწყობს არა მარტო მომაჯადოვებელ, დამუშავებულ ცოცხალ ბგერას, არამედ მუსიკის ვიბრირებას.

THE SONGS:

1. Orovela
2. Tsmidao Ghmerto
3. Gaprindi Shavo
4. Urmuli
5. Chona
6. Mirangula
7. Chela
8. Daigvianes
9. Tsintskaro
10. Chakrulo
11. Garekakhuri Sachidao

სრულდება:

1. ოროველა
2. წმინდაო ღმერთო
3. გაფრინდი შავო მერცხალო
4. ურმული
5. ჭონა
6. მირანგულა
7. ჩელა
8. დაიგვიანეს
9. წინწყარო
10. ჩაკრულო
11. გარეკახური საჭიდაო

photo by Yu Hui-hung

ROOMS HOTEL

• TBILISI •

Designed For Your Inspirations

14, M. Kostava street, Tbilisi
T: 995 32 22020099

[rooms.hotels](https://www.instagram.com/rooms.hotels)

[/RoomsHotelTbilisi](https://www.facebook.com/RoomsHotelTbilisi)

23,24,25 September

Invisible Flock with Hope and Social, UK

Bring the Happy!

23,24,25 სექტემბერი

“უხილავი ჯგუფი” და კომპანია „იმედი და ერთად ყოფნა“, დიდი ბრიტანეთი

მოიტანე ბედნიერება!

Directed by Invisible Flock
Composer: Hope and Social
Show duration: 90 minutes

დადგმა ეკუთვნის მსახიობთა გუნდს:
Invisible Flock
მუსიკალური გაფორმება ეკუთვნის
ბრიტანულ ბენდს: Hope and Social
ხანგრძლივობა: 90 წუთი

Cast:
Invisible Flock:
Ben Eaton, Victoria Pratt and Richard Warburton.
Hope and Social:
Simon Goff, James Hamilton, Rich Huxley,
Gary Stewart, Simon Wainwright and Ed Waring

მონაწილეობენ:
ბენ ითონი, ვიქტორია პრატი, რიჩარდ
ვორბარტონი
საიმონ გოფი, ჯეიმს ჰამილტონი,
რიჩ ჰაქსლი, გერი სტიუარტი, საიმონ
ვეინრაითი, ედ ვორინგი

ABOUT PERFORMANCE:

Bring the Happy is an ongoing project about happiness, an attempt to map moments and memories of happiness.

A first kiss, a lost love, a longed for baby, childhood heroes, a proposal, a dance, a chance encounter – where did it happen and how happy did it make you feel on a scale from 1 to 10?

Invisible Flock will create a giant 3D map of the city and invites you to explore the map, discover what makes others happy and where, and in turn submit your own happy moment or memory to add to the evergrowing database of happiness.

The memories collected will be taken and transformed into Bring the Happy Live a spectacular performance. The Live show retells the memories and stories collected across the UK and combines them with those from Tbilisi.

Somewhere between a wedding and a wake, the memories collected in all of their beautiful, sometimes tragic, sometimes ridiculous and often hilariously mundane glory are taken and retold in an emotional roller coaster of an evening! In collaboration with Hope & Social the live performance promises to be an interactive, intimate and highly moving evening where you are invited to toast, dance, laugh, cry and join us in celebrating happiness.

HISTORY:

Invisible Flock are Leeds-based artists driven by a desire to invite people to re-imagine their everyday.

Their work draws from real life, often using technology to incite meaningful encounters, whether they take place online, on city streets, out at sea, in galleries or in empty spaces.

Invisible Flocks' work exists at the point at which it meets the audience; interactive work that is brought to life by taking part, walking, submitting, or co-creating it alongside the artists.

Hope and Social are a 6-piece band who do things a little bit differently; "We wear blue jackets. We play mind-blowing, balls-to-the-floor, anything-for-a-laugh, much-more-for-a-tear, heart-on-your-sleeve, foot-on-your-monitor gigs. Not gigs. Shows. No, not shows...events. We're gloriously and fiercely independent.

We decided that entertaining people and making the songs we love is the most important thing in music. And we like people. We like involving people"

PRESS:

The memories are ecstatic and bittersweet, mundane and maudlin. All human life is here... an emotional rollercoaster... part spoken word and part music, part euphoric riot and part tear-jerking theatre.

Ian Youngs, BBC online on Bring the Happy, Leeds Town Hall

A show that begins the moment you hear about it and only finishes when you stop thinking about it

Lyn Gardner, The Guardian on Bring the Happy, Edinburgh

Brilliantly inventive...In 90 minutes we laughed, cried, waltzed, lit sparklers, blew kazoos and waved glow sticks in a mini on-stage rave.

Catherine Vonledebur for Coventry Telegraph on Bring the Happy, Warwick Arts Centre

"One of the UK's top five live bands"

The Independent on Hope and Social

წარმოდგენის შესახებ:

Bring the Happy არის წარმოდგენა, რომლის მიზანია აღბეჭდოს რეალურ ცხოვრებაში მიმდინარე ბედნიერი წუთები და სასიამოვნო მოგონებები და განათავსოს ისინი ბედნიერების რუკაზე.

პირველი კოცნა, დაკარგული სიყვარული, ბავშვის მოლოდინი, ბავშვობის გმირი, ხელის თხოვნა, ცეკვა, იღბლიანი შეხვედრა - ისხენებთ სად და როდის შეგემთხვათ ეს ბედნიერი წუთები და აფასებთ ბედნიერ მომენტებს 10 ბალიანი სისტემით.

Invisible Flock-ის წევრები 3D განზომილებაში შექმნიან ქალაქის უზარმაზარ რუკას და გეპატიჟებიან მის სანახავად. რუკის დათვალიერებისას ნახავთ როდის არიან ადამიანები ბედნიერები. თქვენც, თქვენის მხრივ, გაიხსენებთ ბედნიერ მომენტებს თქვენი ცხოვრებიდან და ბედნიერების მონაცემთა ბაზას თქვენსავე შემატებთ.

შეგროვებული მასალა გადაიქცევა შთამბეჭდავ წარმოდგენად სახელწოდებით Bring the Happy Life. წარმოდგენის მსვლელობისას მოისმენთ და ნახავთ დიდ ბრიტანეთში შეგროვებულ ისტორიებს და თბილისში შეკრებილ მასალასაც.

ყველა მოგონებას დაჰკრავს საოცრად ლამაზი, ზოგჯერ ტრაგიკული, ხანდახან სასაცილო, ძირითადად კი მიწიერი ელფერი. მათი მოყოლის პროცესი კარუსელზე მოგზაურობის მხიარულ სადამოს დაემსგავსება.

საღამოში მონაწილეობენ მუსიკალური ბენდის – Hope & Social წევრებიც. მათი წყალობით წარმოდგენა იქნება ინტერაქტიული, მეგობრული და ძალიან ამალეღვებელი. მონაწილეებს შეუძლიათ წარმოთქვან სადღეგრძელოები, იცეკვონ, იტირონ ან იცინონ და ასე მიიღონ მონაწილეობა ბედნიერების ზეიმში.

ისტორია:

Invisible Flock - ის მსახიობები ლიდსიდან არიან, დიდი ბრიტანეთი. მათამოდრავებთ სურვილი ახლებურად გაიზარონ ადამიანის ყოველდღიური ცხოვრება. ისინი მასალას იღებენ რეალური ცხოვრებიდან და ტექნოლოგიების გამოყენებით აწყობენ შეხვედრებს ადამიანებთან. ეს შეხვედრები ხდება ინტერნეტში, ქუჩაში, ზღვის მახლობლად, საგამოფენო დარბაზში ან სადმე ცარიელ სივრცეში. მაყურებელი მათთან ერთად მონაწილეობს წარმოდგენაში, მათთან ერთად სეირნობს, მსჯელობს და მსახიობებთან ერთად ქმნის ახალ სანახაობას.

Hope and Social - არის ექვსი ადამიანისგან შემდგარი მუსიკალური ბენდი. „ჩვენ გვაცვია ცისფერი პიჯაკები. ჩვენ გთავაზობთ გონების გამომაფხიზლებელ, გულისამაჩუყებელ, სიცოლისმომგვრელ, თვალზე ცრემლის მომგვრელ, გულწრფელ წარმოდგენებს, არა, წარმოდგენებს კი არა, სანახაობებს. ჩვენ ვართ სრულიად დამოუკიდებლები. ჩვენის აზრით, ხალხის გართობა და მათთვის ჩვენი საყვარელი სიმღერების შეთავაზება არის ყველაფერზე მნიშვნელოვანი, რადგან ჩვენ ძალიან გვიყვარს ადამიანები და მათი ჩართვა ჩვენს წარმოდგენებში დიდ სიამოვნებას გვანიჭებს“.

პრესა:

ეს მოგონებები არის საოცრად ემოციური, ტკბილ-მწარე, ამქვეყნიური და თანაც სენტიმენტალური. ადამიანის მთელი ცხოვრება იძლება თვალწინ თავისი აღმასვლითა და დაღმასვლით. ეს არის ნაწილობრივ სიტყვიერი და ნაწილობრივ მუსიკალური მონათხრობი, რომელიც ხან ეიფორიულ არეულობად, ხან კი ცრემლის მომგვრელ სანახაობად გადაიქცევა.

*იან იუნგსი, BBC online
on Bring the Happy, Leeds Town Hall*

სანახაობა იწყება მაშინ, როცა შეიტყობ მის შესახებ და მთავრდება, როცა მასზე ფიქრს წყვეტ.

*ლინ გარდნერი,
The Guardian on Bring the Happy, Edinburgh*

ბრწყინვალე და ორიგინალური სანახაობა. 90 წუთის მანძილზე ვიცინოდით, ვტიროდით, ვცეკვავდით, ვანთებდით შუშუნებს, ჩაგვბრუნებდა ისეთ მუსიკალურ საკრავს, როგორცაა კაზუ, ვიქნევდით ბრჭყვიალა ჯოხებს და ვმონაწილეობდით ამ პატარა სცენაზე მოწყობილ ზეიმში.

*კეტრინ ვონლედებერი,
Coventry Telegraph on Bring the Happy,
Warwick Arts Centre*

ეს არის დიდი ბრიტანეთის ერთ-ერთი საუკეთესო ბენდი ხუთ საუკეთესოს შორის
The Independent

winiveria

www.winiveria.ge

26 September
Franz Kafka
Philipp Hochmair Company, Germany

Amerika

26 სექტემბერი
ფრანც კაფკა
ფილიპ ჰოხმაირის პროდუქცია, გერმანია

ამერიკა

One-Man-Performance (Monodrama)

Directed by Bastian Kraft

Composer: Michael Maeierhof

Cast: Philipp Hochmair

Show duration: 75 minutes no intermission

Foto: Rüdiger Schall (Bodensee)

მონოდრამა

რეჟისორი: მისაელ მაიერჰოფი

კომპოზიტორი: ბასტიან კრაფტი

მონაწილეობს: ფილიპ ჰოხმაირი

ფოტოგრაფი: რიუდიგერ შალი, ბოდენზე

ხანგრძლივობა: 75 წუთი

შესვენების გარეშე

HISTORY

Philipp Hochmair (38) is the German actor with engagements at big theatres across Europe. From 2003 until 2009 Philipp Hochmair was a member of the Vienna Burgtheater, where he participated in debut performances of pieces by Peter Handke and Elfriede Jelinek. Since 2009 he has been a member of the Thalia Theater Hamburg, celebrating a tremendous success at the Salzburg Festival portraying Mephisto in Goethe's Faust and "Every Man" by Hofmannsthal.

Recent years have been marked with his remarkable TV and cinema performances, as well. His most successful work includes the ARD adaptation of "Die Manns" and Oliver Hirschbiegel's "The Experiment". Philipp Hochmair is a predominantly one-man performance actor. His life is marked by learning new texts by heart, rehearsals, and performances, thus gradually losing contact with the reality of everyday life. His solo-projects like "Werther!" by Goethe, "Every Man" by Hofmannsthal or "Trial" by Kafka are marked with the search for the new ways of acting.

ABOUT PERFORMANCE

In Kafka's vision of a globalized and profit-oriented world, the young Karl Rossmann experienced a steep degradation of his social status although it was not his fault. Nevertheless, the more he tries to live up to the demands of the market and his brutal mechanism, the less remains of his dreams and wishes - and hereby of himself. In "Amerika" Kafka tells a story of failure. Glimmers of hope remain because Karl disappears in a bizarre vision at the end. In this vision Karl finally discovers the imagined new world, which appears like heaven and states "Everyone is welcome!" In a complex staged play with an original composition of the composer Michael Maierhof from Hamburg, Philipp Hochmair shows the young Karl Rossmann as a restless seeker and a contemporary homeless, who is "pushed aside" (Kafka) from life.

PRESS

"A breathtaking race of amazing characters on the arena"

Dieter Stoll, Abendzeitung Nürnberg

Hochmair, a virtuoso actor and narrator constructs the story in the spectators' minds. He provides a panoramic picture of a country where everyone wants to be a success, which is possible only if one goes along with the regulations in place, those that no-one knows for sure

Egbert Tholl, Süddeutsche Zeitung

ისტორია:

ფილიპ ჰოხმაირი დაიბადა ვენაში 1973 წელს. სამ-სახიობო განათლება მიიღო ვენის დრამის სკოლაში (MAX-REINHARDT-SEMINAR) და პარიზის დრამის ფრანგულ ეროვნულ აკადემიაში (CONSERVATOIRE SUPÉRIEUR D'ART DRAMATIQUE).

ჰოხმაირი მოღვაწეობს თეატრში, კინოსა და ტელევიზიაში. მუშაობს რეჟისორებთან ფრიდერიკე ჰელერთან, ნიკოლას შტემანთან, შტეფან კიმიგთან, რენე პოლუშსა და პეტერ ცადეკთან ერთად. ის არის საკუთარი სოლოსპექტაკლების თანარეჟისორი და პროდიუსერი. მან რეჟისორ ანდრეა გერკთან ერთად განახორციელა კაფკას „პროცესი“, რეჟისორ ნიკოლას შტემანთან ერთად კი გოეთეს მიხედვით, დადგა მონოსპექტაკლი „ვერთერ!“, რომელიც მან 2012 წელს თბილისის სამეფო უბნის თეატრში ითამაშა.

ფილიპ ჰოხმაირი (38) გერმანულენოვანი მსახიობია, რომელიც ევროპის დიდ სცენებზე თამაშით გახდა ცნობილი. 2003 - 2009 წლებში ბურგთეატრის (ვენა, ავსტრია) დასის წევრი იყო. 2009 წლიდან ჰამბურგის თალიას თეატრის მსახიობია. ბოლო წლებში

უდიდესი წარმატება მოიპოვა კინოსა და ტელევიზიაში. მონაწილეობდა ARD-ს ცნობილ ეკრანიზაციაში "DIE MANNs" და ოლივერ ჰირშბიგელის ფილმში „DAS EXPERIMENT“. ჰოხმაირი, პირველ რიგში, მონოლოგის, სოლო-სპექტაკლის მსახიობია. სწავლობს და ითავისებს გიგანტურ ტექსტებს, რომლებსაც შემდეგ სცენაზე ილუმორულ რეალობად აქცევს. მისი სოლო-პროექტები (გოეთეს „ვერთერ!“, ჰოფმანსტალის „ყოველი კაცი“, კაფკას „პროცესი“) ახალი სამსახიობო სივრცეებსა და სახელოვნებო შესაძლებლობების ძიებას წარმოადგენს.

სპექტაკლის შესახებ:

გლობალიზებული და მოგებაზე ორიენტირებული მსოფლიოს კაფკასეული ხედვა გამჟღავნებულია მის პერსონაჟში - კარლ როსმანი, რომელმაც, თავის-დაუნებურად, განიცადა მკვეთრი სოციალური დეგრადაცია. რაც უფრო მეტად ცდილობს იგი აუწყოს ფეხი ბაზრის მოთხოვნებს და მის დაუნდობელ მექანიზმს გაუმკლავდეს, მით უფრო ქრება მისი ოცნებები და სურვილები და თავად ისიც. „ამერიკა“ მარცხის ამბავს მოგვითხრობს. თუმცა იმედის ნაპერწკალი მაინც რჩება, რადგანაც სპექტაკლის ბოლოს კარლი რაღაც უცნაურ მმანებაში გაუჩინარდება, რომელშიც იგი საბოლოოდ აღმოაჩენს წარმოსახვით ახალ სამყაროს, თითქოს სამოთხეს, სადაც ყველას სიხარულით ეგებებიან. სპექტაკლში, რომლისთვისაც მუსიკა ჰამბურგელმა კომპოზიტორმა მიხაელ მაიერჰოფმა შექმნა, ფილიპ ჰოხმაირი კარლ როსმანს დაულალავ მაძიებელსა და „ცხოვრებისგან გარიყულ“ უსახლკარო თანამედროვედ წარმოგვიდგენს.

პრესა:

“სულისშემკვრელი სიჩქარით რბოლა
გასაოცარი ხასიათების სარბიელზე”

დიტერ შტოლი, Abendzeitung Nürnberg

...და რადგან ჰობსმაირი თამაშისა და
თხრობის ვირტუოზია, მაყურებლის თავში
რომანის მთელი ისტორია კონსტრუირდება.
უფრო მეტიც, იქმნება იმ ქვეყნის პანორამა,
რომელშიც ყველას სურს წარმატებას
მიაღწიოს, მაგრამ ეს მხოლოდ მაშინ არის
შესაძლებელია, თუ ადამიანი იქ არსებულ
წესებს დაემორჩილება, რომლებსაც
დანამდვილებით არავინ იცნობს.

ეგბერტ ტოლი, Süddeutsche Zeitung

„ბრწყინვალე ფილიმ ჰობსმაირი, შორეულ
ქვეყანაში არსებული ჩაკეტილობის შესახებ,
თამაშით გვიამბობს“

ტობიას ლანგენბახი, Münchner Merkur

Amerika

27 September
Song of the Goat Theatre (Teatr Pieśń Kozła), Poland
Based on "King Lear"

Songs of Lear

27 სექტემბერი
თეატრი "თხის სიმღერა", პოლონეთი
შექსპირის „მეფე ლირის“ მიხედვით

ლირის სიმღერები

Wrocław the meeting PLACE

Directed by Grzegorz Bral
Composer: Jean-Claude Acquaviva, Maciej Rychly
Photographer: Karol Jarek AND Zbigniew Warzynski
Show duration: 65 minutes

CAST:
Anu Salonen, Monika Dryl, Julianna Bloodgood, Emma Bonnici, Ilenia Cipollari, Kacper Kuszewski, Rafał Habel, Gabriel Gawin, Paolo Garghentino, Łukasz Wójcik, Maciej Rychly

რეჟისორი: გრეგორჟ ბრალი
კომპოზიტორი: ჟან-კლოდ აკვავივა, მასიეჟ რიჩლი
ფოტოგრაფი: კაროლ ჟარეკი და ზბიგნევ ვორჟინსკი
ხანგრძლივობა: 65 წუთი

მონაწილეობენ:
ანუ სალონენი, მონიკა დრილი, ჯულიანა ბლადგუდი, ემა ბონიჩი, ილენია ჩიპოლარი, კასპერ კუმევესკი, რაფალ ჰაბელი, გაბრიელ გავინი, პაოლო გავინი, პაოლო გარჟენტინო, ლუკას ვოჟიჩი, მასიეჟ რიჩლი

THEATRE HISTORY

Established in 1996 by Grzegorz Bral and Anna Zubrzycki, Song of the Goat Theatre (Teatr Pieśń Kozła) has developed an international reputation as one of Europe's most innovative training-based theatre companies, committed to researching what makes theatre distinctive to other art-forms. Song of the Goat Theatre's ever-evolving training, rehearsal and performance process are treated as laboratories, enabling the Company to research the craft of the actor and director and to evolve new techniques, performance languages and work. This commitment to connection informs the development of each new training approach, which always seeks to integrate movement, voice, song and text, creating performance that has an inherent musicality and connects with the audience on a sensory level.

Through this training-based theatre, the Company continues to enrich not only its own practice and performance, but also to invest in the artistic development of the actors and practitioners it collaborates with. Song of the Goat Theatre has developed a major profile for the quality and distinctiveness of its pedagogical work, which is an integrated part of the Company's approach – a way to enrich as well as to disseminate its own practice. The Company delivers a thriving Sum-

mer Workshop Village programme to international actors and practitioners, which provide a practical insight into the Company's training-based theatre approach.

The artistic value of the Company has been widely recognised, including several prestigious awards (Scotsman Fringe First 2012 and Herald Archangel 2012 for Songs of Lear, Scotsman Fringe First 2004, and Herald Angel 2004 for Chronicles – a lamentation).

ABOUT PERFORMANCE

Songs of Lear is a non-linear dramatic event that shows the world of subtle energies and rhythms that govern Shakespeare's tragedy. The ensemble members have chosen crucial scenes from King Lear to weave a story out of gestures, words and music. Each song is a starting point for another 'dramatic poem'. Here the music becomes character, relationships and events. The creative process has been divided into several phases: preparation of the concert, dramatizing the songs (an oratorio), creating movement and visual structures, integrating text, music and movement and finally molding the performance into a mature shape. Songs of Lear is a constantly evolving creative research project in which audience may wit-

ness a very intimate artistic process.

Songs of Lear had its international premiere during Fringe Festival in Edinburgh in August 2012, where it received three prestigious awards: Scotsman Fringe First, Herald Archangel and Musical Theatre Matters Special Award. Songs of Lear was also the highest ranking performance in Edinburgh Fringe Festival 2012

PRESS:

Songs of Lear seems to have already passed into legend even though it's only a work in progress.

The Guardian

Songs Of Lear by Teatr Piesn Kozla (Song Of The Goat Theatre) of Wroclaw –is one of the most profoundly moving theatre productions I have ever experienced.

The Herald

This is essence of Lear, desiccated and condensed; sensed rather than watched and absorbed until it hasn't just got under your skin, but right into your bone marrow.

Matt Trueman

Songs of the Goat create an ensemble that breathes together, infusing their work with a tightly disciplined energy that can be, in turn, raw and highly sophisticated. Their precision binds all of this into an impressive piece that lingers after the performers have bowed (to standing ovations) and the sweltering space has cleared, so that Songs of Lear continue to reverberate within you.

Edinburgh Spotlight

This wasn't just song, this was untapped raw emotion.

This is a very special piece of theatre that carried me away emotionally with the beauty of its sound. I can't really do it justice – just go see it, hear it, feel it.

Fringe Review

თეატრის ისტორია

თეატრი „თხის სიმღერა“ (Teatr Pieśń Kozła) დაარსდა 1996 წელს გრეგორ ბრალისა და ანა ზუბრზიჩის მიერ. თეატრმა მოიპოვა საერთაშორისო აღიარება, როგორც ევროპის ყველაზე ინოვაციურმა თეატრალურმა დასმა, რომელიც ცდილობს შეისწავლოს რატომ არის თეატრი ასეთი გამორჩეული ხელოვნების სხვა ფორმებისგან. თეატრის მუდმივად განახლებადი სწავლების მეთოდი, რეპეტიციის წარმართვისა და წარმოდგენის დადგმის პროცესი მიჩნეულია ლაბორატორიად, რომელშიც ღრმად იკვლევენ მსახიობისა და რეჟისორის ხელობას, რათა განავითარონ ახალი ტექნიკა და სპექტაკლზე მუშაობის ენა. საქმისადმი ამგვარი დამოკიდებულებით ყალიბდება ახალი მიდგომა მსახიობების წვრთნის პროცესში, რომელიც გულისხმობს მოძრაობის, ხმის, სიმღერისა და ტექსტის ერთობლიობას, რაც სპექტაკლს ანიჭებს თანდაყოლილ მუსიკალობას და სათუთად აკავშირებს მაყურებელთან. ამ მეთოდის საშუალებით თეატრალური კომპანია იმდიდრებს არა მხოლოდ თავის საკუთარ გამოცდილებას და პროფესიულ დონეს, არამედ განავითარებს და ამაღლებს მსახიობთა არტისტულ მონაცემებს. თეატრმა შექმნა საკუთარი, გამორჩეული პედაგოგიური მეთოდი, რომელიც აგებს მის საქმიანობას და აძლევს საშუალებას სხვებსაც გაუზიაროს თავისი გამოცდილება. თეატრი „თხის სიმღერა“ ახორციელებს წარმატებულ პროექტს „საზაფხულო სოფლის სახელოსნო“ (Summer Workshop Village), რომელშიც მონაწილეობენ უცხოელი მსახიობები და სტაჟიორები. ამ საზაფხულო სკოლის წყალობით თეატრის პედაგოგიური მეთოდი პრაქტიკაში ხორციელდება.

თეატრ „თხის სიმღერის“ დასის მხატვრული დონე საყოველთაოდ არის აღიარებული, რისთვისაც მიღებული აქვს მრავალი პრესტიჟული ჯილდო. მათ შორის ედინბურგის ფესტივალზე: Scotsman Fringe First 2012 and Herald Archangel 2012 სპექტაკლისთვის „ლირის სიმღერები“ Scots-

man Fringe First 2004, and Herald Angel 2004 სპექტაკლისთვის „გოდების წიგნი“.

საკმეტაკლის შესახებ:

პრემიერა შედგა 2012 წლის 28 სექტემბერს

„ლირის სიმღერები“ არის დრამატული წარმოდგენა, რომელშიც ნაჩვენებია ის უხილავი ენერჯია და რიტმი, რომლითაც საგნა შექსპირის ტრაგედია. მსახიობები წარმოდგენენ მნიშვნელოვან სცენებს მეფე ლირის ცხოვრებიდან. შესტების, სიტყვებისა და მუსიკის ერთობლიობით მოგვითხრობენ ამბავს. ყოველი ახალი სიმღერა სხვა „დრამატული ამბის“ დასაწყისია. აქ, თავად მუსიკა მოქმედი გმირიც, ამბავიც და ურთიერთობაც.

მხატვრული პროცესი რამდენიმე ნაწილადაა დაყოფილი: თავდაპირველად კონცერტის მომზადება, მუსიკის თანდათან დრამატიზება (ორატორია), მოძრაობა და სანახაობა; ტექსტის, მუსიკისა და მოძრაობის ჩართვა, რაც წარმოდგენას სრულყოფილ ფორმას აძლევს.

„ლირის სიმღერები“ მუდმივად ცვალებადი, შემოქმედებითი პროექტია, რომელშიც მაყურებელი ძალიან ინტიმური შემოქმედებითი პროცესის მონაწილე ხდება.

„ლირის სიმღერების“ საერთაშორისო პრემიერა შედგა 2012 წლის აგვისტოში

ედინბურგის ფესტივალზე, სადაც სამი პრესტიჟული ჯილდო მიიღო: Scotsman Fringe First 2012, Herald Archangel 2012 და Musical Theatre Matters Special Award. „ლირის სიმღერები“ 2012 წლის ედინბურგის ფესტივალის ლიდერ სპექტაკლად იქცა.

პრესა:

„ლირის სიმღერები“ უკვე ლეგენდად იქცა...“

„გარდიანი“

„გროცლავის თეატრ „თხის სიმღერის“ სპექტაკლი „ლირის სიმღერები“ ერთ-ერთი უაღრესად ამაღელვებელი სანახაობაა, რაც კი ოდესმე მინახავს“

„პერალდი“

„ეს არის სპექტაკლი, სადაც შექსპირის ტრაგედიის დედაბერი გადმოცემულია მოკლედ და ლაკონურად, ამიტომ ნაცვლად ყურებისა უნდა შეიგრძნო და სულთ ხორცამდე შეისისხლხორცო“.

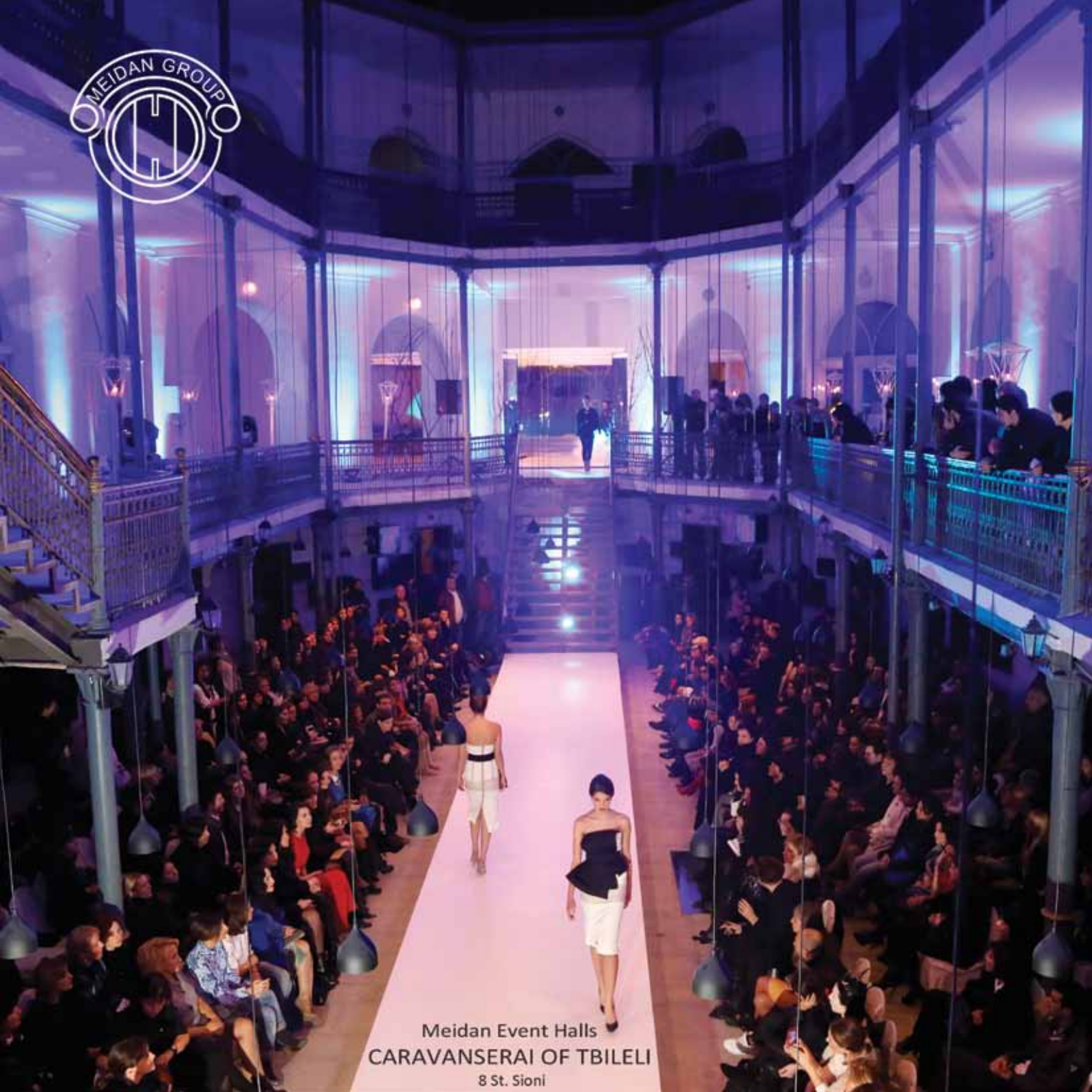
მეთ ტრუმანი

„ეს არის განსაკუთრებული სპექტაკლი, რომლის ბგერის სილამაზემ ძალიან დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა. შეუძლებელია სპექტაკლი სამართლიანად შეაფასო. ამისთვის უბრალოდ უნდა წახვიდე, ნახო და შეიგრძნო ის.“

ედინბურგის ფესტივალის მიმოხილველი

Meidan Event Halls
CARAVANSERAI OF TBILELI
8 St. Sioni

28 September
OKT/Vilnius City Theatre, Lithuania
Samuel Beckett

Krapp`s Last Tape

28 სექტემბერი
ოსკარას კორპუნოვასის ვილნიუსის საქალაქო თეატრი, ლიტვა
სამუელ ბეკეტი

კრეპის უკანასკნელი ფირი

Drama

Directed by Oskaras Koršunovas

Composer: Gintaras Sodeika

Scenography: Dainius Liškevičius

Krapp: Juozas Budraitis

Performance in one act

Duration: approximately 60 min.

Premiere: 30th May 2013 Vilnius (Lithuania)

Photographer: Dmitrijus Matvejevas

დრამა

რეჟისორი: ოსკარას კორშუნოვასი

კომპოზიტორი: გინტარას სოდეიკა

სცენოგრაფი: დანიუს ლიშკევიჩიუსი

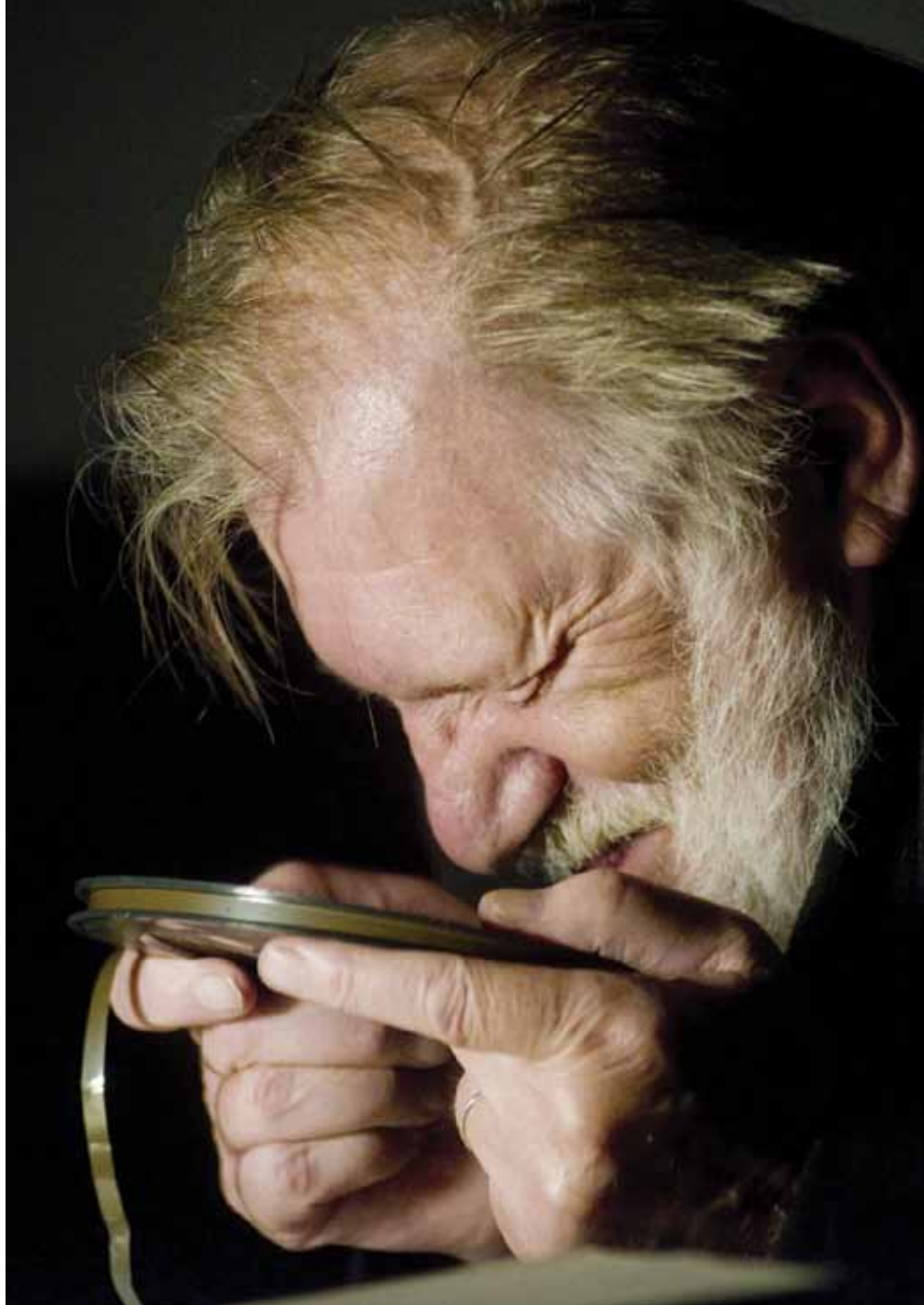
კრეპის როლს ასრულებს: იუოზას

ბუდრაიტისი

პიესა ერთ მოქმედებად

ხანგრძლივობა: 60 წთ.

ფოტოგრაფი: დიმიტრიუს მატვეიევასი

OSKARAS KORŠUNOVAS

Oskaras Koršunovas graduated from the Lithuanian music academy. (the course of Jonas Vaitkus) with a Master's degree in Theatre Directing. In 1998, the director, together with a few like-minded fellows, founded an independent theatre, called Oskaras Koršunovas Theatre, shortened to just OKT. Contemporary theatre critics, titling their articles simply: "Oskaras Koršunovas Theatre?" envisaged the inevitable emergence of a new theatre.

Oskaras Korshunovas is awarded the most prominent international awards for his works – the Europe Theatre Prize for New Realities; the honourable title of the Chevalier of the French order of Literature and Arts, main prize of the Annual Meyerhold Assembly; laureate of the Lithuanian National Arts and Culture Award and the Medal of the Ministry of Culture "Bring Your Light and Believe."

Koršunovas also teaches acting at the Lithuanian Music and Theatre Academy.

THEATRE HISTORY

Established in 1998, Oskaras Korsunovas Theatre (currently bearing the name of OKT / Vilnius City Theatre) from the outset was determined to remain independent. This daring step was taken for a single reason: OKT firmly decided to cut all relations with the theatrical reality of that time and create a new reality based on a contemporary theatre language.

The main credo of the OKT repertory is the following: to produce contemporary dramaturgy as classical, and to present classical works as if it were contemporary dramaturgy.

Each year, the OKT theatre appears on more than ten different stages in different parts of the world. Hence, the motto of the director and his theatre: only being "there" can we stay "here."

ABOUT PERFORMANCE

It is one of the classic works of absurdist literature, questioning the painful theme of a person's change throughout their lifetime.

Koršunovas agrees that putting on Beckett's play is not easy. On the other hand, it is yet another accepted challenge. A difficult but somewhat interesting one, especially when you work with an actor of the calibre of Juozas Budraitis. "Beckett's plays are like stones. Purified existentialism and strong characters do not leave room for interpretation. You either become the symbol or not. There is nothing to act. I would never have staged "Krapp's Last Tape" if not for Budraitis, who may very well become the Beckettian symbol due to his age, experience and intellect" – says Koršunovas on the iron logic of the play.

JUOZAS BUDRAITIS

Born on October 6, 1940 in Liepynai, Kelmė district. A Lithuanian film, television and theatre actor. One of the Lithuanian film legends, with more than 80 roles in film and television productions under his belt. Has worked with such filmmakers as Vytautas Žalakevičius, Almantas Grikevičius, Arūnas Žebriūnas, and Raimondas Vabalas. In theatre, has worked with such directors as Jonas Vaitkus, Kristian Smeds, Gintaras Varnas, and Oskaras Koršunovas. Among the most notable roles on stage: Solness in Henrik Ibsen's "The Master Builder," Cherea in Albert Camus' "Caligula," King Richard the Second in William Shakespeare's "Richard II," Gayev in Anton Chekhov's "The Cherry Orchard," Cadmus in Euripides' "The Bacchae," and Morten Kiil in Henrik Ibsen's "An Enemy of the People."

“Krapp’s Last Tape” is a confrontation with the passing life and its imminent end.

*Turning into a human being
Andrius Jevsejevas / Lietuvos rytas*

“Krapp’s Last Tape” is a play about a person’s life, and their choices that do not make them proud, the obligation to live in the past, not having a future.

*Cheating loneliness
Kristina Steiblytė / 7 meno dienos*

The performance will attempt to unlock time...

The search for time in the play is rather ironic, even absurd: the repetition of time frozen in the records is a return to where it is no longer possible return to and, at the same time, a move forward Looking for time. Lost space

*Daina Habdankaitė / Literatūra ir menas
along the recurring cycle of experience.*

თეატრის ისტორია

ოსკარას კორშუნოვასის თეატრი, რომელიც ამჟამად ატარებს სახელს „ოკტ / ქალაქ ვილნიუსის თეატრი“ (OKT/ Vilnius City Theatre), დაარსდა 1998 წელს - როგორც დამოუკიდებელი ერთეული. ეს თამამი ნაბიჯი მხოლოდ ერთ მიზანს ემსახურებოდა: თეატრს უნდა გაეწყვიტა ყოველგვარი კავშირი იმდროინდელ თეატრალურ სამყაროსთან და შეექმნა ახალი რეალობა დაფუძნებული თანამედროვე თეატრის ენაზე.

ვილნიუსის თეატრის კრედო გულისხმობს წარმოდგინოს თანამედროვე დრამატურგია კლასიკურ სტილში, კლასიკურ პიესებს კი თანამედროვე ელფერი შესძინოს.

ყოველ წელს თეატრი თამაშობს მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხეში არსებულ 10 სხვადასხვა სცენაზე. თეატრის მთავარი დევიზია: მხოლოდ მაშინ, როდესაც ვართ „იქ“, შეგვიძლია დავრჩეთ „აქ“.

სპექტაკლი „კრეპის უკანასკნელი ფირი“ წარმოადგენს აბსურდის თეატრის კლასიკურ ნიმუშს და ეხება ცხოვრების მანძილზე პიროვნების გარდაქმნის მტკივნეულ საკითხს .

კორშუნოვასი აღიარებს, რომ ბეკეტის სცენაზე დადგმა არ არის ადვილი. მეორე მხრივ, სწორედ ეს არის მთავარი ხიბლი. მოგვარ ძნელი, ბევრად უფრო საინტერესოა, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ისეთი რანგის ხელოვანთან მუშაობ, როგორიცაა იუოზას ბუდრაიტისი. „ბეკეტის პიესები ქვებს გვანან. წმინდა ეგზისტენციალიზმი და ძლიერი პერსონაჟები არ გვიტოვებენ სივრცეს ინტერპრეტაციისთვის. ან გახდები სიმბოლო, ან არა. სათამაშო არაფერია.

არასოდეს მოგვიდებდი ხელს ამ პიესის დადგმას, რომ არა ბუდრაიტისი. მხოლოდ მას შეუძლია გახდეს ბეკეტის სიმბოლო მისი ასაკის, გამოცდილებისა და ინტელექტის გამო” - ამბობს კორშუნოვასი პიესის რეჟისის ლოგიკაზე საუბრისას.

ოსკარას კორმუნოვასი

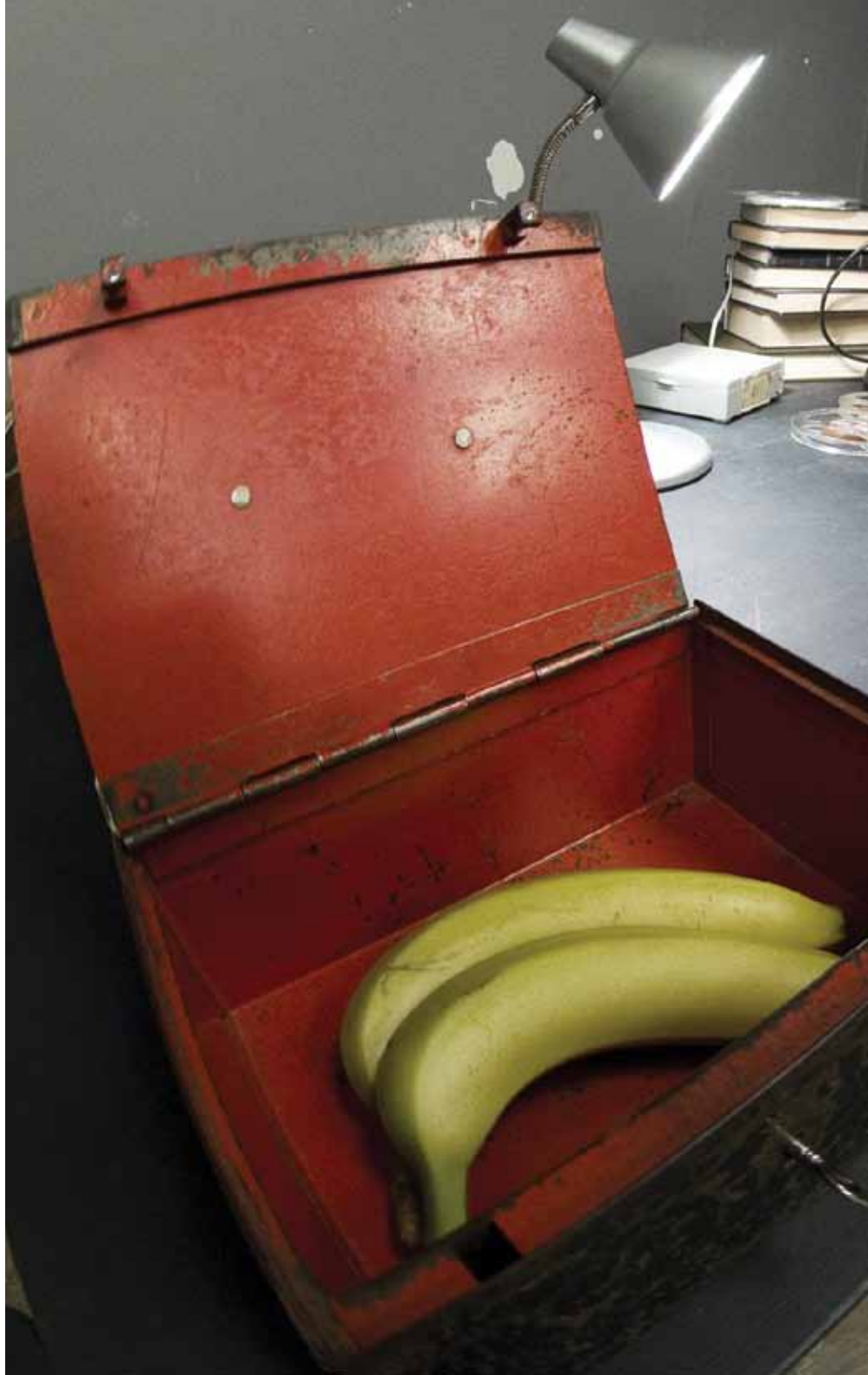
ოსკარას კორმუნოვასმა დაამთავრა ლიტვის მუსიკალური აკადემია (იონას ვაიტკუსის კლასი) და მოიპოვა თეატრალური რეჟისორის მაგისტრის ხარისხი. 1998 წელს თანამოაზრეებთან ერთად დაარსა ოსკარას კორმუნოვასის თეატრი, რომელსაც შემოკლებით ოკთ-ს (OKT) უწოდებენ.

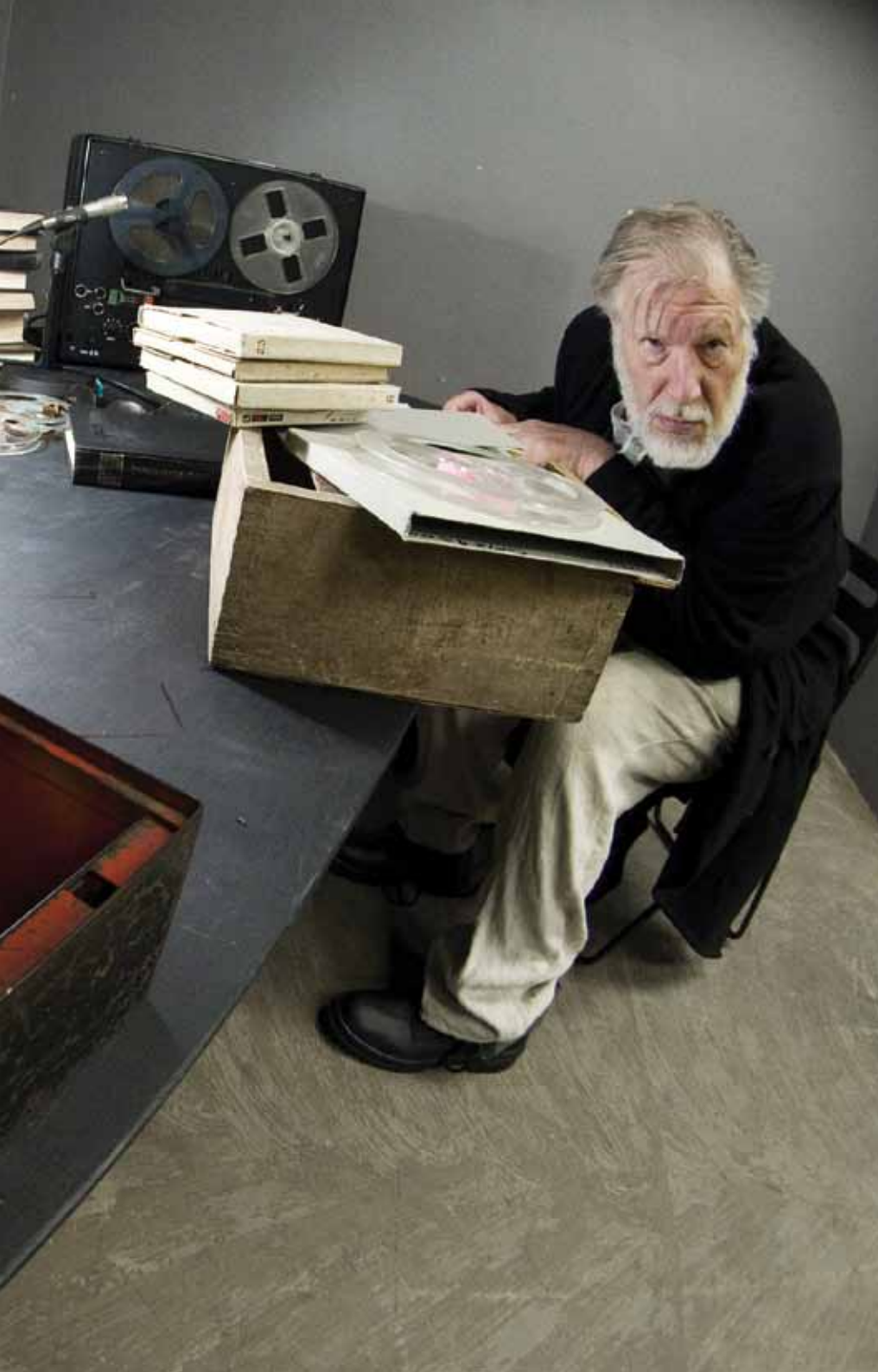
თანამედროვე თეატრის კრიტიკოსები თავიანთ სტატიებს ასე ასათურებდნენ: „ოსკარას კორმუნოვასის თეატრი?“, რაც უდავოდ განაპირობებდა ახალი თეატრის აღმოცენებას.

ოსკარას კორმუნოვასს მიღებული აქვს მრავალი საერთაშორისო ჯილდო: ევროპის თეატრის პრიზი „ახალი რეალობისთვის“. (The Europe Theatre Prize for New Realities); „ხელოვნებისა და ლიტერატურის ორდენის რაინდის წოდება“ (Chevalier of the Order of Arts and Letters) საფრანგეთის კულტურის სამინისტროსგან; მეიერჰოლდის ცენტრის ყოველწლიური ფესტივალის მთავარი პრიზი; ლიტვის ეროვნული ჯილდო კულტურისა და ხელოვნების დარგში და მედალი კულტურის სამინისტროსგან.

იუოზას ბუდრაიტისი

იუოზას ბუდრაიტისი დაიბადა 1940 წლის 6 ოქტომბერს ლიეპინაიში, კელმეს რაიონში. არის კინოს, ტელევიზიისა და თეატრის მსახიობი და მიჩნეულია ლიტვური ფილმის ლეგენდად. შესრულებული აქვს ოთხმოცამდე როლი კინოსა და ტელევიზიაში. მუშაობდა ისეთ ცნობილ კინორეჟისორებთან, როგორებიც არიან: ვიტაუტას ჟალაკვეიჩუსი, ალმანტას გრიკევიჩუსი, არუნას ჟებრიუნასი და რაიმონდ ვაბალასი. თეატრში თანამშრომლობდა ჯონას ვაიტკუსთან, კრისტიან სმედსთან, გინტარას ვარნასთან და ოსკარას კორმუნოვასთან. სცენაზე შესრულებული როლებიდან აღსანიშნავია: სოლნესი - ჰენრიკ იბსენის „მშენებელ სოლნესი“, შერია - კამიუს „კალიგულა“.

მეფე რიჩარდ II - შექსპირის „რიჩარდ II“, გაიევი - ჩეხოვის „ალუბლის ბალი“, კადმუსი - ევრიპიდეს „ბაკქი ქალები“, მორტენი - ჰენრიკ იბსენის „ხალხის მტერი“.

„კრეპის ბოლო ფირი“ არის დაპირისპირება წარმავალ ცხოვრებასა და გარდაუვალ სიკვდილს შორის“.

ანდრიუს ჟევსჟევასი, გამეთი „ლიეტუვოს რიტასი“

მოატყუო მარტოობა

„კრეპის ბოლო ფირი“ არის პიესა, რომელიც ასახავს ადამიანის ცხოვრებას, რომელსაც არაფერი აქვს საამაყო, ცხოვრობს წარსულით და არა აქვს მომავალი“.

კრისტინა სტეიბლიტე, გამეთი „7 menos dios“, 2013-06-07

დაკარგული დროის ძებნაში.

„სპექტაკლში მოცემულია მცდელობა მოძებნოს დროის გასაღები. დროის ძებნა პიესაში საკმაოდ ირონიულია და აბსურდულიც კი. ფირზე ჩანერილი და გაჩერებული დროის ხელახლა დატრიალება არის დაბრუნება იმ დროში, რომელიც აღარასოდეს განმეორდება“.

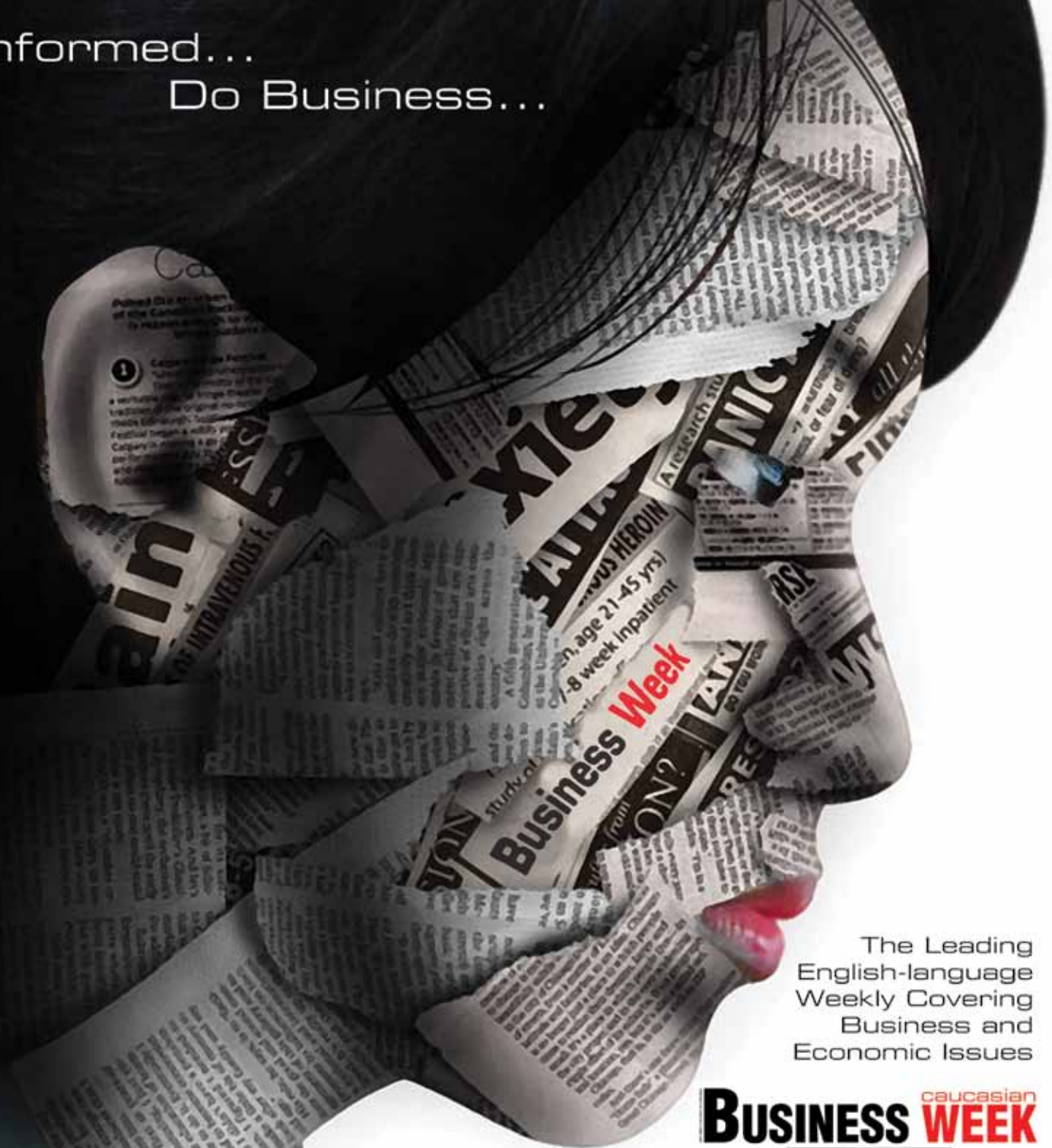
ლაიანა ჰაბდანკაიტე, გამეთი „Literatura ir menas“ 2013-06-14

Be Informed...
Do Business...

The Leading
English-language
Weekly Covering
Business and
Economic Issues

BUSINESS caucasian
WEEK

Mobile phone: 591 013936; 555 472234; Email: caucasianbusiness@gmail.com

29 September
State Theatre of Nations, Russia
Vasily Shukshin

Shukshin's Stories

29 სექტემბერი
ხალხთა სახელმწიფო თეატრი, რუსეთი
ვასილ შუკშინი

შუკშინის მოთხრობები

ТЕАТР
НАЦИИ

Drama

Directed by Alvis Hermanis

Scenography: Alvis Hermanis and Monica

Pormale

Dramaturge: Roman Dolzhanskiy

Light designer: Evgeny Vinogradov

Sound designer: Pavel Akimkin

Costume designer: Victoria Sevryukova

Tour producer: Tatiana Kalinina

Pictures: Theater of Nations

Duration: 200 min.

Cast:

Evgeny Mironov, Chulpan Khamatova, Yulia Svezhakova, Yulia Peresild, Alexander Grishin, Pavel Akimkin, Alexander Novin, Dmitriy Zhuravlev

დრამა

რეჟისორი: ალვის ჰერმანისი

სცენოგრაფია: ალვის ჰერმანისი და
მონიკა პორმალე

პიესის ავტორი: რომან დოლჟანსკი

განათების დიზაინერი: ევგენი

ვინოგრადოვი

ხმა: პაველ აკიმკინი

კოსტიუმების დიზაინი: ვიქტორია

სევრიუკოვა

ტურის პროდიუსერი: ტატინა კალინინა

ფოტოები: ხალხთა სახელმწიფო თეატრი

ხანგრძლივობა: 200 წთ.

მონაწილეობენ:

ევგენი მირონოვი, ჩულპან ხამატოვა, იულია სვეჟაკოვა, იულია პერესილდი, ნატალია ნომდრინა, მარინა ვოროჟიშევა, ალექსანდრე გრიშინი, პაველ აკიმკინი, ალექსანდრე ნოვინი, დიმიტრი ჟურავ-ლიოვი

ABOUT PERFORMANCE

It was Alvis Hermanis who today conceived the idea to dramatise the famous stories by the classic of the soviet Russian literature - Vasily Shukshin. Many people call Hermanis a "new humanist" of the world theatre. He is recognised for its careful focus on people's everyday life – either contemporary or consigned to history. Many consider his theatre "documentary" because of the utmost precision with which he observes, reads, and sometimes even pries his performances out of reality.

The director's approach is to retain the author's text intact, thus the performance doesn't imply adaptation. The performance arrangement is both minimalistic and high-tech at the same time. Wooden floors, a row of wooden benches where the actors sit, and a wall of photographs behind their backs. For each performance there is a unique arrangement of portraits of genuine people, which was created by a photo artist Monica Pormale during the creative team's expedition to Altai.

The performance has become a trademark of the Theatre of Nations. It is a winner of most of the theatre awards, including the National Russian Theatre Award the Golden Mask and frequently seen at the different international festivals.

ABOUT THEATRE

Theatre of Nations is a unique performing art space, its repertoire featuring a collection of major stage directors' names, both acclaimed masters and new personalities. It is a project-oriented theatre without its own company that brings together such nationally beloved actors as Lia Akhedzhakova and Albert Filozov, Chulpan Khamatova and Evgeny Mironov, Marina Neyolova and Avangard Leontyev with young theatre schools graduates. The Theatre of Nations develops and implements a variety of theatre programs, organizes and manages national and international festivals, and presents the best Russian and foreign productions of all genres and trends – from drama and comedy to ballets and cutting edge experimental works.

Leading directors, including Robert Lepage, Eimuntas Nekrošius, Thomas Ostermeier, Alvis Hermanis, Kirill Serebrennikov and Andrey Mo-

guchiy, work with the Theatre of Nations. The Artistic Director of the Theatre of Nations is Evgeny Mironov, People's Artist of Russia.

თეატრის ისტორია

ხალხთა სახელმწიფო თეატრში მრავალი რეჟისორი მოღვაწეობდა, ცნობილიც და ახალბედაც. ეს არის პროექტზე ორიენტირებული თეატრი, სადაც მოღვაწეობენ ისეთი ცნობილი და საყვარელი მსახიობები, როგორც არიან: ლია ახეჯაკოვა, ალბერტ ფილოზოვი, ჩულპან ხამატოვა, ევგენი მირონოვი, მარინა ნეიოლოვა და ავანგარდ ლეონტიევი. თეატრი ავითარებს და ნერგავს სხვადასხვა თეატრალურ პროგრამებს, აწყობს ეროვნულ და საერთაშორისო ფესტივალებს და წარმოადგენს ყველა ჟანრის და მიმართულების საუკეთესო რუსულ და უცხოურ სპექტაკლებს: დრამას, კომედიას, ბალეტს, თუსხვა სახის სანახაობებს, აგრეთვე თანამედროვე ექსპერიმენტულ ნაშრომებს. თეატრთან თანამშრომლობენ ისეთი ცნობილი რეჟისორები, როგორებიც არიან რობერტ ლეჰაჟი, ეიმუნტას ნეკროშიუსი, თომას ოსტერმეიერი, ალვის ჰერმანისი, კირილ სერებრიაკოვი და ანდრეი მოგუჩი. ხალხთა სახელმწიფო თეატრს ასსოვს ფ. კორმის პირველი კერძო თეატრის, აგრეთვე მოსკოვის მხატვრული თეატრის და ხალხთა მეგობრობის თეატრის წარმოდგენები. 1991 წლიდან თეატრს ეწოდება ხალხთა სახელმწიფო თეატრი. 2006 წლის დეკემბრიდან თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელია ევგენი მირონოვი.

სამედიაციის შესახებ

რეჟისორ ალვის ჰერმანისს გაუჩნდა იდეა დაედგა სპექტაკლი საბჭოთა ლიტერატურის კლასიკოსის - ვასილი შუკშინის მოთხრობების მიხედვით. ალვის ჰერმანისს მსოფლიო თეატრის „ახალ ჰუმანისტს“ უწოდებენ. მისი რეჟისორული სტილი ყურადღებას მიაპყრობს ადამიანის ყოველდღიურ ცხოვრებას, იქნება ეს თანამედროვე ეპოქაში, თუ წარსულ დროში. ბევრი მის თეატრს „დოკუმენტურ თეატრს“ უწოდებს, რადგან ის დიდი სიმზუსტით აკვირდება, ჭვრეტს და კითხულობს სინამდვილეს. ის ხელუხლებლად ტოვებს

ავტორის ტექსტს და წარმოდგენა ადაპტაციას არ ექვემდებარება. მისი სპექტაკლები მინიმალისტურია და თანამედროვე. ხის იატაკი, ხის გრძელი სკამების რიგი, სადაც მსახიობები სხედან, უკან კი კედელზე რეალური ადამიანების ფოტოებია განლაგებული. ყოველ სპექტაკლზე პორტრეტები იცვლება. ფოტოები გადაღებულია ფოტოხელოვანის მონიკა პორმალეს მიერ ალტაიში შემოქმედებით გუნდთან მოგზაურობის დროს.

ეს სპექტაკლი ხალხთა სახელმწიფო თეატრის საჩვენებელი წარმოდგენაა, რომელსაც მოპოვებული აქვს თითქმის ყველა არსებული თეატრალური ჯილდო, მათ შორის, „ოქროს ნილაბი“ სამ კატეგორიაში.

პრესა:

„ეს გაბედული და ბრწყინვალე წარმოდგენა უნიჭიერესი ადამიანის მომაჯადოვებელი ქმნილებაა. თეატრიდან გამოსვლის შემდეგ განუწყვეტლივ იმეორებ მას, როგორც სიმღერას და გუთავებლად იხსენებ ყოველ დეტალს, სურათსა თუ მელოდიას. ამის გამო, თავს ვალდებულად გრძნობ, ლატვიელი რეჟისორის მიმართ, რომელმაც შეგვახვედრა ცნობილ და ესოდენ საყვარელ პერსონაჟებთან.“

PRESS:

«The Shukshin Stories is a very light and easy theatrical show that looks nothing like the product of what one calls 'the throes of creation'. It is the kind of play that seems to have staged itself and magically and effortlessly weaved and kneaded itself out of thin air and the intense feelings of love and joy. The stories unfold one after another, making us now laugh until we cry and then cry bitterly from acute empathy.

«Itogi» 01.12.2008

«This show runs like a gigantic swing – it takes off, it flies, it stops for a split-second of stillness and then is soaring in the air again.

«Novye Izvestia» 26.11.2008

«...The Shukshin Stories with its colorful out-of-size costumes and the delicately grotesque acting style is a very elegant and technically flawless piece of theatre. Not only the leads Chulpan Khamatova and Evgeny Mironov, but all the actors demonstrate virtuoso techniques, trying not so much to get the feel of their roles as to sketch the characters with sharp and vivid strokes.

«Vedomosti» 24.11.2008

CELEBRATING
130
YEARS
CONGRATULATIONS
Years
ANNIVERSARY

30 September - 1 october
Slava's SNOWSHOW, Russia, UK

Slava's SNOWSHOW

30 სექტემბერი - 1 ოქტომბერი
კომპანია „სლავას თოვლის შოუ“, რუსეთი, დიდი ბრიტანეთი

სლავას თოვლის შოუ

Slava's
SNOWSHOW

Clowning

Author of the Play: Slava Polunin

Directed by Slava Polunin, Victor Kramer

Scenography: Slava Polunin, Victor Plotnikov

Music Adapted by Joaquin Rodrigo, Beethoven,

Paolo Conte, L.Subramaniam, Vangelis, John

Surman, Boris Blank & Dieter Meier, Jorge Ben

Photographer: Veronique Vial

Quantity of Intermissions 1 (interactive)

Show duration: 1h 30min, include interactive intermission

კლოუნადა

პიესის ავტორი: სლავა პოლუნინი

რეჟისორები: სლავა პოლუნინი, ვიქტორ კრამერი

სცენოგრაფია: სლავა პოლუნინი, ვიქტორ პლოტნიკოვი

მუსიკა: გამოყენებულია ჟოაკინ როდრიგოს, ბეთჰოვენის, პაოლო კონტის, ლ. სუბ-რამანიამის, ვანგელის, ჯონ სურმანის, ბორის ბლანკისა და დიტერ მეიერის, აგრეთვე ჟორჟ ბენის მუსიკა.

ფოტოგრაფი: ვერონიკ ვიალი

ხანგრძლივობა: 1 სთ და 30 წთ;

სპექტაკლის მიმდინარეობისას არის ერთი ინტერაქტიული შესვენება

Cast:

Actors playing the Yellow Clown: Slava Polunin, Artem Zhimolokhov

Actors playing the Green Clown: Robert Saralp, Tatiana Karamysheva, Evgeny Perevalov, Ivan Polunin, Dmitro Mirashchi, Alexander Frish , Andrey Klimak

Technical Support: Vitaly Galich, Rastiam Dubinnikov, Dmitry Sakhalov(?), Dmitry Syrovatsky, Elizaveta Titianian

Back Office: Natasha Tabachnikova, Elena Ushakova, Maria Manaenkova, Gwenael Allan

მონაწილეობენ:

ყვითელი ფერის კოსტიუმში: სლავა პოლუნინი, არტიომ ჟიმოლოხოვი

მწვანე ფერის კოსტიუმში: რობერტ სარალფი, ტატიანა კარამიშევა, ევგენი პერევალოვი, ივან პოლუნინი, ალექსანდერ ფრიში, დმიტრი მირაშიჩი, ალექსანდრე კლიმაკი

ტექნიკური ჯგუფი: ვიტალი გალიჩი, რასტიამ დუბინნიკოვი, დიმიტრი სახალოვი, დმიტრი სიროვაცკი, ელიზავეტა ტიტანიანი

მენეჯმენტი: მარია მანაენკოვა, ნატაშა ტაბაჩნიკოვა, ელენა უშაკოვა

THEATRE HISTORY

Slava Polunin:

One day I realised that I wanted to create a show that would take us back to our childhood dreams; A show that would help the spectators be released from the jail of adulthood the children they once were...

Having chosen the path of theatre, I sought a way to endow it with a new spirit – a lonely quest which left me with the daunting sensation of penetrating in a unknown and fascinating lands.

I went down a road very few clowns had trodden before, to scatter the tentacles of clownery and foolishness where they were least expected to show up.

I wanted to dive inside tragicomedy, to measure the extent to which one can fuse drama with laughter. To measure the degree to which a meek, indecisive character, bemused and bedazzled, kind and fragile could seduce a contemporary audience — an audience used to ever faster paces in an endless kaleidoscope of events, colours, sounds, "spaces & time". I wanted to immerse myself entirely in this Gogol & Beckett-like language and reunite in my character character both the epic and lyrical, tenderness and passion, wisdom and naïveness.

I began to slow down my rhythm, to value insignificant gestures that now seemed to me far more expressive and colourful than pompous or solemn ones. I grew fond of unfinished gestures, interrupted, frozen, as if cut short by a sudden thought.

My character's make-up gradually evolved, too: The regular white ovals of surprise around the eyes and the mouth got replaced by dark, muddled shapes; the features of the whole face sank, and the pert snub nose turned into a drooping plum. My costume crumpled up and became huge and shabby. My gentle and moving Assissiaï grew up with me, became pensive and hesitant.

The telephone conversation Assissiaï I once had with myself in my sketch also seemed to lose its mischievous overtones, and instead resolved itself in a final pause, in which I now live and of which I grow fonder every day. Assissiaï ceased

to be startled by the paradoxes of the outer world and almost entirely dissolved in the paradoxes of the world inside him. He grew watchful, his former recklessness evolved into quiet vigilance, as if he were walking on the brink of a mystery, a mystery he fears, yet is keen to overcome.

Then, one day, this show came to life. It was 1993. Since, millions of spectators from all over the world, from dozens of countries, have experienced this masterpiece that has been performed thousands and thousands of times, and received a great many awards.

This show is a beloved child, I hope not to part from, for it never ceases to surprise and puzzle me over and over again by the innumerable mysteries it conceals. It can spread joy and sorrow, to entertain and move you to tears.

In many ways this show has allowed me to know myself; it is a major landmark in my life.

(Text from the book of Slava Polunin and Natasha Tabachnikova "Alkhimiya sNejnosti")

SLAVA POLUNIN

His "Snow Show" is rated as a "classic of the 20th century". When asked how difficult it is to carry on one's shoulders the burden of worldwide fame, Slava usually answers that the difficult part is not so much to carry it, as to keep it there.

Slava Polunin started with engineering in St. Petersburg, but dropped out of the university practically on his own, began to study the art of pantomime, mysterious and full of unspoken secrets.

Eccentric pantomime, has brought him exceptionally wide recognition. Some time later his Clown was born: it was Assissiaï, the funny and touching little man in yellow overalls and fluffy red slippers. It was the birth of a pensive, tender, poetic character, who had inherited the sad lyricism of Engibarov's clownery, the philosophical refinement of Marceau's pantomime, the humane and poignant comedy of the great

Chaplin. All of them Polunin considers to be his teachers.

Assissiaï, with its multiple characters, eventually led to a clowns theatre project - the "Litsedei" theatre ("Histrionics" or "Face-Makers"), created by Polunin in the early 70s and dispersed in the early 90s.

In 1982 Slava began realizing the most unthinkable and wildly bold projects - The first of those was the "Mime-parade" with over 800 masters of pantomime from every corner of the USSR. Later, in 1985, Polunin felt bold enough to take a peek behind the iron curtain and brought foreign mimes and clowns to Moscow, as part of the International Youth and Students Assembly.

In 18987 he started the first festival of street theatres in "Litsedei-Lyceum". And the next year, he decided to mark the twentieth birthday of the "Litsedei" with a national "Congress of Fools".

This major event turned out to be not merely a festival of clown theatres, but also a solemn funeral for "Litsedei". Indeed, Stanislavski used to say that a theatre dies after twenty years of existence. There was no point in arguing with such an authority...

An apotheosis in conceiving the inconceivable and achieving the unachievable was reached with the "Mir Caravan" (World Peace Caravan) : a nomad theatre festival, that travelled across Europe in vans, crossing Europe from Moscow to Paris and during a period of six months. Then came the foundation of the "Academy of Fools" - with a new and contemporary Carnival. The "Academy of Fools" was the first to organize a festival, "Crazy women", devoted to the extremely rare phenomenon of female clownery.

Years later, Polunin gathered in Moscow at the Theatre Olympic, for a programme entitled "The Best Clowns of the 20th Century" the best clowns of the world: Boleslav Polivka, Jérôme Deschamps, Terry Gilliam, Franz-Joseph Bogner, Jango Edwards and Leo Bassi. Together with them – there were also forty of the best

street theatres from all over the world, from America to Australia. In front of thousands of spectators the curtain fell, this time in the shape of innumerable fiery spurts on the Moscow river. The marvelous "Ship of Fools" sailed forth...

The impressive and grand projects of the Theatre Olympic were followed by new ones, smaller in scale but more refined and somewhat Aesthetic. The "Academy of Fools" continued to invite the best street theatres from Europe, the greatest stage designers and musicians.

Spectators were taken to the "Fluff Garden" filled with the music of hundreds of saxophones. They took part in the "White Caravan" and took off for the "Air Castles" built for them by Slava Polunin. For two years in a row, 2008 and 2009, the best clowns — certified madcaps, wholly unpredictable, the greatest threats to public order — continued to meet in Moscow for the "Worldwide Congress of fools", on stage and off it... And in 2010 the "Mir Caravan" came back to Moscow after a twenty years' journey through time...

From the beginning of 2013 Slava is Artistic director of big Russian State Circus in Sankt-Petersburg.

During all this time, alongside those various and

unique projects - the famous "Slava's Snow Show" continued its never ending journey around the world. It has become legendary over the years.

Indeed, the Snow show not only conquers new lands, but returns over and over again to countries where it has already been in multiple occasions. Spectators from Britain and France, Mexico and Korea, Italy and Russia have been loyally greeting it – some more than ten times over - as a familiar and beloved feast.

Once a woman from Canada who had been to the show wrote a little note to Slava: "Your snow warms our hearts. Thank you."

Slavas' SnowShow was merited with number of awards and honors. Amongst them : Best Show of the Year, Time Out Award, 1994; Edinburgh - Herald Angels Award, 1996;

Best Entertainment of the Year, Laurence Olivier Award, 1998; Sidney - Best Show of the Year, 2000; New York - Drama Desk Award, Exceptional Theatre Project, 2005;

Paris - Chevalier of the Arts and Letters, 2008; New York - Nomination for the TONY Awards for the "Best Show", 2009; Moscow - V. Vy-

VIKTOR KRAMER, *stage director*

After graduating from the faculty of stage direction at the Leningrad Institute of Theatre, Music and Cinematography, where he studied under G.A. Tovstonogov, Viktor Kramer almost immediately created his own theatre "Farces". In several years of existence this theatre has gained a well-deserved fame in Petersburg and far beyond. Viktor Kramer regularly works as a director in major Petersburg theatres, as well as in other cities and countries; he teaches at the Theatre Institute and takes part in various large-scale projects. His desk is full of prestigious theatre awards. Today he is one of the leading stage directors in Petersburg, working not only for such theatres as Gennady Khazanov's Variété Theatre or the Alexandra Theatre, but also for Milan's La Scala.

VIKTOR PLOTNIKOV, *stage designer*

Viktor Plotnikov graduated from the Leningrad Institute of Theatre, Music and Cinematography, after which he has worked for many years in Cheliabinsk, where he created his own remarkable puppet theatre. The characters in this theatre are real objects, which somehow spring alive thanks to the designer's amazing talent. In the recent years Viktor Plotnikov has worked mainly in Switzerland.

I like to stay in the theatre when the spectators have gone, where the shimmering gleam of their smiles still lingers in the darkness of the hall. I lend my ear to the breath, the rhythms, the sighs of delight and of sorrow that dwell on. The night has fallen. I take off my costume and wash off my make up, I say good-bye to my universe now clad in the blue blankets of the theatre wings. My character, my Assissiaï, is left alone to watch over it. I leave, but not for long, only to return here tomorrow, to once again experience the happiness of being. To once more partake in the great mystery and enchantment of Theatre.

How incredibly privileged I am, seeing thousands of happy human faces every night!

თეატრის ისტორია

ნაწყვეტი წიგნიდან „თოვლის სინამის ალქიმიის“, სლავა პოლუნინი და ნატა ტაბახნიკოვა:

ერთ მშვენიერ დღეს მივხვდი, რომ მინდოდა შემექმნა თეატრი, რომელიც ბავშვობის ოცნებებში დაგვაბრუნებდა. ეს იქნებოდა სანახაობა, რომელიც მაყურებლებს კვლავ ბავშვებად აქცევდა და ზრდასრულობის ტყვეობიდან გაათავისუფლებდა.

რადგან თეატრის გზა ავირჩიე, ვფიქრობდი როგორ შთამბეჭერა მისთვის ახალი სული. ამ ძიებაში მარტო ვიყავი და ამიტომ შიში დამეფულა, რადგან უცნობ და მომავადოვებელ მიწაზე უნდა დამედგა ფეხი.

დავადექი იმ გზას, რომელმაც სხვა ჯამბაზებს არ გაუვლიათ. ხელის ცეცებით მივეყვებოდი იმ ბილიკს, რომელმაც მათ გამოიჩინა არავინ ელოდა.

მინდოდა მთლიანად ჩავძირულიყავი ტრაგიკომედიაში და მენახა როგორ შეერწყმებოდა ერთმანეთს დრამა და სიცხილი. მსურდა გამერკვია, შეძლებდა თუ არა მოკრძალებული, გაუბედავი, დაბნეულ, ფიქრებს აყოლილი და ძალიან სათუთ პერსონაჟს მოეხიბლა თანამედროვე მაყურებელი - აუდიტორია, რომელიც შეჩვეულია ცხოვრების სწრაფ ტემპს, მოვლენათა, ფერთა, ხმათა, „დროისა და სივრცის“ უსასრულო მრავალფეროვნებას. მინდოდა ავმეტყველებულიყავი გოგოლისა და ბეკეტის ენაზე და შემექმნა მხატვრული გმირი, რომელიც გააერთიანებდა თავის თავში ეპიკურსა და ლირიულს, სინამეხა და ვნებას, სიბრძნეს და მიაბიტობას.

თანდათან შევანელე ტემპი და მივხვდი, რომ უმნიშვნელო ჟესტი შეიძლება იყოს ბევრად უფრო გამომხატველი, ვიდრე პომპეზური და მაღალფარდოვანი მოძრაობა. შემეყვარდა მოულოდნელად შეწყვეტილი, გაყინული და დაუმთავრებელი ჟესტები.

თანდათანობით ჩემი პერსონაჟის გრიმიც შეიცვალა. თვალისა და პირის გარშემო ტრადიციული თეთრი ოვალი, რომლითაც

გაოცებას გამოვხატავდი, მუქი და უსწორმასწორო გახდა, სახის ნაკვთები შეუმჩნეველი, ხოლო წინ გამოწეული, პანჯა ცხვირი დამჭკნარ ქლიავს დაემსგავსა. ჩემი კოსტიუმი დაიჭმუჭნა, გადიდდა და დაიძინა. ჩემს უწყინარ და მოძრავ „ასისაის“ ჩემთან ერთად მოემატა წლები, უფროს დაფიქრებული და გაუბედავი გახდა.

სატელეფონო საუბარი საკუთარ თავთან „ასისაი“ - ჩემი ცნობილი სკეჩი, გაუფერულდა და ხალისი დაკარგა. მე და „ასისაი“ უმოქმედლობის პერიოდში აღმოვჩნდი. რაც დრო გადიოდა, ეს მდგომარეობა უფრო და უფრო მომწონდა. „ასისაის“ აღარ აოცებდა გარე სამყაროს პარადოქსები. მთლიანად ჩაიძირა თავის შინაგან სამყაროში და გახდა უფრო ფრთხილი. მისთვის დამახასიათებელი დაუდევრობა სიფხიმოვანი გადაიზარდა. თითქოს მიაბიჯებდა იმ ილუმინაციაში, რომლისაც ძალიან ეშინოდა და რომლის ამოცნობაც ძალიან სურდა.

მოგვიანებით, ერთ მშვენიერ დღეს, ახალი შოუ დაიბადა. ეს იყო 1993 წელს. ამ დროიდან მოყოლებული მილიონობით მაყურებელმა იხილა ეს წარმოდგენა მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხეში და მრავალი ჯილდოც დაიმსახურა.

ეს წარმოდგენა ჩემი საყვარელი და განუყრელი შვილია, რომელიც მუდმივად მათებს და მაფიქრებს უამრავ საიდუმლოზე, რომელსაც ის გვიმაღავს. მას ხომ სიხარულის გაზიარებაც შეუძლია და მწუხარებისაც, გართობაც შეუძლია და ატირებაც. ამ სპექტაკლის წყალობით შევიცანი ჩემი თავი. ეს სპექტაკლი არის გადამწყვეტი ეტაპი ჩემს ცხოვრებაში.

სლავა პოლუნინი

სლავა პოლუნინის „თოვლის შოუ“ მე-20 საუკუნის კლასიკად არის მიჩნეული. როცა მას ეკითხებიან, ძნელია თუ არა, საკუთარი მხრებით ზილო მსოფლიო მასშტაბით პოპულარობის ასეთი მძიმე ტვირთი, სლავა ასე პასუხობს ხოლმე:

„პოპულარობის ტარება ისეთი ძნელი არაა, როგორც მისი შენარჩუნება“.

სლავა პოლუნინმა კარიერა პეტერბურგის უნივერსიტეტის საინჟინრო ფაკულტეტით დაიწყო. თუმცა სწავლას მალე მიანება თავი და პანტომიმის ხელოვნების შესწავლას მიჰყო ხელი.

ექსცენტრიულმა პანტომიმამ მას დიდი აღიარება მოუტანა. მოგვიანებით გაჩნდა ჯამბაზი ასისაი - სასაცილო, მგრძნობიარე პატარა კაცუნა ყვითელ ფართხუნა ტანსაცმელსა და დიდ წითელ ფუმფულა ფლოსტებში გამოწყობილი. ასე დაიბადა მეოცნებე, გულჩვილი და პოეტური პერსონაჟი, რომელშიც ერთმანეთს შეერწყა ენგობაროვის მასხარას ლირიზმი, მარსოს პანტომიმის ფილოსოფიური სრულყოფილება და დიდი ჩაპლინის ჰუმანური და გონებაბავილური კომიკურობა. სამივე მათგანს პოლუნინი თავის მასწავლებლებად მიიჩნევს.

ასისაიმ, თავისი მრავალმხრივი ხასიათით, საფუძველი ჩაუყარა ახალ თეატრს სახელწოდებით „ლიცედეი“ (Лицедей), რაც სცენური სახეების შემქმნელს, ანუ მსახიობს ნიშნავს. ეს თეატრი, რომელიც პოლუნინმა გასული საუკუნის 70-იანი წლების დასაწყისში შექმნა, 90-იანი წლების დასაწყისში დაიშალა.

1982 წელს სლავამ დაიწყო წარმოდგენელი და ძალიან თამამი პროექტების განხორციელება. მათ შორის, პირველი იყო „მიმ-პარადი“, რომელშიც პანტომიმის 800 ოსტატი მონაწილეობდა საბჭოთა კავშირის ყველა კუთხიდან. მოგვიანებით, 1985 წელს, პოლუნინმა კიდევ ერთი თამამი ნაბიჯი გადადგა და მოახერხა რკინის ფარდის გაჭრა, როცა მან მოსკოვში ახალგაზრდებისა და სტუდენტთა საერთაშორისო ასამბლეის ეგიდით, უცხოელი მიმიკოსი მსახიობები და მასხარები ჩამოიყვანა. 1987 წელს მან ქუჩის თეატრების პირველი ფესტივალი „ლიცედეი-ლიცეუმი“ ჩაატარა. მომდევნო წელს კი „ლიცედეის“ ოცი წლისთავი

„სულელების ეროვნული კონგრესით“ აღნიშნა. ეს ღონისძიება იქცა არა მხოლოდ მასხარების თეატრების ფესტივალად, არამედ „ლიცედის“ დიდებულ დასაფლავებად. სტანისლავსკი ამბობდა, რომ თეატრი კვდება ოცი წლის არსებობის შემდეგ. სტანისლავსკის ღონის ავტორიტეტს ნამდვილად ვერ შეეკამათები.

ჩაიფიქრო ის, რისი ჩაფიქრებაც შეუძლებელია და მიაღწიო იმას, რისი მიღწევაც შეუძლებელია - ეს განხორციელდა როგორც აპოთეოზი წარმოდგენაში „მირ კარავან“ (მსოფლიო მშვიდობის ქარავანი). მოხეტიალე თეატრალური ფესტივალი მოგზაურობდა ევროპის გარშემო სამარშრუტო ავტობუსებით. ექვსი თვის მანძილზე მათ გაიარეს მთელი ევროპა მოსკოვიდან პარიზამდე. მოგვიანებით ჩატარდა „სულელების აკადემია“ უფრო ახალი და თანამედროვე კარნავალის თანხლებით. „სულელების აკადემიამ“ ჩაატარა ფესტივალი „გიჟი ქალები“, რომელიც დაეთმო მსოფლიოში არსებულ იშვიათობას - ქალ მასხარებს.

რამდენიმე წლის შემდეგ, პოლუნიმა ოლიმპიურ თეატრში ჩაატარა წარმოდგენა „მე-20 საუკუნის საუკეთესო მასხარა“. მასში მონაწილეობდნენ მსოფლიოს ისეთი საუკეთესო ჯამბაზები, როგორებიც არიან: ბოლესლავ პოლიცკა, ჯერომ დესჩამუსი, ტერი გილიამი, ფრანც-ჯოზეფ ბოგნერი, ჯანგო ევანდსი და ლეო ბასი. მათ გარდა 40 საუკეთესო ქუჩის თეატრი ჩამოვიდა მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნიდან, ამერიკიდან და ავსტრალიიდან. ათასობით მაყურებლის თვალწინ დაეშვა ფარდა. ამჯერად, მასზე მდინარე მოსკოვის ცეცხლოვანი ტალღები იყო გამოსახული. „სულელების გემი“ გზას გაუდგა და ზღვაში გაცურა.

ოლიმპიური თეატრის გრანდიოზულ წარმოდგენას მოყვა რამდენიმე ახალი, შედარებით მოკრძალებული სპექტაკლი, მაგრამ უფრო დახვეწილი და ესთეტიკური სანახაობა. „სულელების აკადემია“ განაგრძობდა ევროპის საუკეთესო თეატრების, მუსიკოსებისა და სცენოგრაფების მოწვე-

ვას. მაყურებლებს ეპატიჟებოდნენ „ფუმფულა ბაღში“, რომელსაც ასობით საქსაფონის ხმა ავსებდა. მაყურებლები მონაწილეობდნენ „თეთრ ქარავანში“ და მიემართებოდნენ „საპაერო სასახლეებში“, რომელიც მათთვის სლავა პოლუნიმა ააგო. 2008-2009 წლებში, მსოფლიოს საუკეთესო მასხარები - არაპროგნოზირებადი სერტიფიცირებული გიჟები, რომლებიც საფრთხეს წარმოადგენდნენ საზოგადოებრივი წესრიგისთვის, კვლავ აგრძელებდნენ შეკრებას მოსკოვში „სულელების მსოფლიო კონგრესზე“, ხან სცენაზე და ხან კი - სცენის მიღმა. 2010 წელს, დროში მოგზაურობის 20 წლის შემდეგ მოსკოვში დაბრუნდა „მირ კარავან“-იც.

2013 წლიდან მოყოლებული, სლავა პოლუნიმა სანკტ-პეტერბურგის დიდი სახელმწიფო ცირკის სამხატვრო ხელმძღვანელია.

მთელი ამ ხნის განმავლობაში, ამ მრავალფეროვანი, განსაკუთრებული პროექტების გარდა, ცნობილი „სლავას თოვლის შოუ“ აგრძელებდა დაუსრულებელ მოგზაურობას მსოფლიოს გარშემო. წლების განმავლობაში ეს სპექტაკლი ლეგენდად იქცა.

„სლავას თოვლის შოუ“ არა მხოლოდ იპყრობს ახალ ტერიტორიებს, არამედ კვლავ და კვლავ ბრუნდება იმ ქვეყნებში, რომლებშიც არა ერთხელ უნახავთ. მაყურებლები ბრიტანეთში, საფრანგეთში, მექსიკაში, კოვრაში, იტალიასა და რუსეთში კვლავ ერთგულად ესწრებიან ამ ნაცნობ და საყვარელ წარმოდგენას, რომელიც ზოგან ათზე მეტჯერ იყო ნაჩვენები.

ერთმა კანადელმა ქალმა სპექტაკლის შემდეგ ასეთი მოკლე ბარათი მისწერა პოლუნიმს: „თქვენი „თოვლის შოუ“ ათბობს ჩვენს გულს. დიდი მადლობა“. „სლავას თოვლის შოუ“ მრავალი ჯილდო დაიმსახურა. მათ შორის: Best Show of the Year (წლის საუკეთესო სანახაობა), Time

Out Award, 1994; Edinburgh - Herald Angels Award, 1996; Best Entertainment of the Year, Laurence Olivier Award (ლოურენს ოლივიეს ჯილდო), 1998; Sidney - Best Show of the Year, 2000; (წლის საუკეთესო სანახაობა), New York - Drama Desk Award, Exceptional Theatre Project, 2005; (განსაკუთრებული თეატრალური პროექტი) Paris - Chevalier of the Arts and Letters, 2008; საფრანგეთის ჯილდო „ხელოვნებისა და ლიტერატურის ორდენის რაინდის წოდება“; New York - Nomination for the TONY Awards for the "Best Show", 2009; (სუკეთესო სანახაობა); Moscow - V. Vysotsky Award "My Way", (გ. ვისოცკის ჯილდო „ჩემი გზა“) და სხვა.

ვიქტორ პრამმრი, დამდგმელი რეჟისორი

ლენინგრადის თეატრის, მუსიკისა და კინემატოგრაფიის ინსტიტუტის თეატრალური რეჟისურის ფაკულტეტის დამთავრების შემდეგ (გ. ა. ტოვსტონოვოვის ხელმძღვანელობით), ვიქტორ კრამერმა დააარსა „ფარსის თეატრი“, რომელმაც არსებობიდან რამდენიმე წელიწადში დიდი სახელი მოიხვეჭა, როგორც პეტერბურგში, ისე მის ფარგლებს გარეთ. ვიქტორ კრამერი რეგულარულად მუშაობდა რეჟისორად პეტერბურგის მთავარ თეატრებში, ასევე რუსეთის სხვა ქალაქებსა და ქვეყნებში. ასწავლიდა თეატრალურ ინსტიტუტში და მონაწილეობდა სხვადასხვა ფართომასშტაბიან პროექტებში. მიღებული აქვს მრავალი პრესტიჟული თეატრალური ჯილდო. დღესდღეობით ის პეტერბურგში ერთ-ერთი წამყვანი რეჟისორია. ის მუშაობს ისეთ ცნობილ თეატრებში, როგორიცაა გენადი ხაზანოვის თეატრი „ვარიეტე“ და ალექსანდრეს თეატრი. გარდა ამისა, ის თანამშრომლობს მილანის ლასკალასთან.

ვიქტორ პლოტნიკოვი, სცენოგრაფი

ვიქტორ პლოტნიკოვმა დამთავრა ლენინგრადის თეატრის, მუსიკისა

და კინემატოგრაფიის ინსტიტუტი, რის შემდეგაც ის მრავალი წლის მანძილზე მუშაობდა ჩელიაბინსკში, სადაც თოჯინების შესანიშნავი თეატრი ჩამოაყალიბა. თეატრის გმირები ნივთები არიან, რომელთაც დიზაინერმა ცოცხალი სული შთაბერა. ამ ბოლო წლებში პლატინკოვი ძირითადად შვეიცარიაში მოღვაწეობს.

მიყვარს თეატრში დარჩენა, როდესაც მაყურებლები აღარ არიან, როცა მათი ღიმილის ათინათები ჯერ კიდევ ციმციმებენ ჩაბნელებულ დარბაზში. ყურს ვუვდებ მაყურებლების სუნთქვას, მათ კმაყოფილ თუ სევდიან რიტმებს, რომლებიც აქ დაბუდეებულან.

ღამე ჩამოწვა. ვიხდი ჩემს კოსტუმს და ვიშორებ გრიმს. ვემშვიდობები ჩემს სამყაროს, რომელსაც თეატრის ლურჯი საბანი შემოუხვევია. ჩემი პერსონაჟი ასისაი მარტო რჩება. ვტოვებ თეატრს, მაგრამ დიდი ხნით არა. ხვალ კვლავ დავბრუნდები, რათა, კიდევ ერთხელ, განვიცადო იმის ბედნიერება, რომ ვარსებობ, კიდევ ერთხელ მივიღო მონაწილეობა დიდ, მშვენიერ და იღუმალ სანახაობაში, რასაც თეატრი ჰქვია. დემერთმა უდიდესი ბედნიერება მარგუნა წილად: ყოველ ღამე ათასობით ბედნიერი მაყურებლის გაბრწყინებული სახის ყურებით დავტკბე.

PRESS:

His genius is being able to find a balance between impressive theatrical effects, and the finest nuances of mime.

The Sunday Times

Truly captivating. Seeing this show one is filled with unfeigned admiration. It awakens the child in every adult. No one wants to leave the theatre after the show has finished. Never before has laughter been so closely intertwined with tears.

The Independent

An amazingly modern form, which gives the audience a chance to experience, through collective memory, the joy of recalling distant images. A theatrical masterpiece.

The Sunday Times

Astounding, inspiring, magnificent, delightful. SNOWSHOW is the paradise of childhood regained.

Financial Times

The magnificent and already classic «Snow Show» is a piece of rare theatrical beauty.

The Times

Today one see clowns in the movies (Steve Martin, Jim Carrey), on TV (Rowan Atkinson, Reeves and Mortimer), but not at the theatre. Thanks to Polunin the situation has changed.

The Evening Standard

“Snow Show” is to clownery what the Cirque du Soleil is to traditional circus. “Snow Show” is as theatrical as it is simple, it captivates and inspires.

Variety

Indoubtedly a unique show, a true masterpiece of comedy. A catching yet simple and childlike performance, that fills you with childish naive bliss, and yet suffused with subtle lyricism.

The Independent

Based on the traditions of the famous Commedia dell'Arte, theatrical expressionism and Russian avant-garde, the superb visual clownery “Snow Show” avoids excesses, sugary sentiment and pompous seriousness.

The Evening Standard

It's one of the most innocent, and simply beautiful pieces of theatre. Let's face it, we all need some mime and modern clowning to take us back to our more innocent times...

The Australian Herald

“If there's only one show you get to this year, make it Slava's Snowshow and take the whole family.”

Telegraph Review

This is the only truly sublime piece I have seen at the theatre

Sunday Express

პრესა:

ამ გენიალურმა მსახიობმა შეძლო მოედებნა წონასწორობა დახვეწილ მიმიკასა და თეატრალურ ეფექტებს შორის

„სანდღე თაიმში“

ეს არის მომაჯადოებელი სანახაობა, რომელიც მნახველს ადაფრთოვანებს და ბავშვურ გრძობებს აღუძრავს. არავის არ სურს სახლში წასვლა სპექტაკლის დასრულების შემდეგ. სიცილი და ტირილი არსად არ ერწყმის ერმანეთს ისე, როგორც ამ სპექტაკლში.

„ინდეფენდენტი“

გამაოგნებელი თანამედროვე სპექტაკლი, თეატრალური შედევი, რომელიც დარბაზში მჯდომ ყველა მაყურებელს შორეულ მოგონებებს აღუძრავს...

„სანდღე თაიმში“

განსაცვიფრებელი, აღმაფრთოვანებელი, დიდებული სპექტაკლი ბავშვობაში დასაბრუნებლად.

„ფაინენშალ თაიმში“

უკვე კლასიკად ქცეული სპექტაკლი, ულამაზესი თეატრალური სანახაობა

„თაიმში“

დღვანდელ დღეს ჩვენ ვხედავთ ჯამბაგებს ფილმებში (სტივ მარტინი, ჯიმ ქერი) თუ ტელევიზიაში (როუჯან ეტკინსონი, რივისი და მორტიმერი), მაგრამ არა თეატრში. პოლუნინის წყალობით ეს ტრადიცია შეიცვალა.

„ივინგ სტანდარტი“

„თოვლის შოუ“ არის შთამბეჭდავი თეატრალური წარმოდგენა, მარტივი და გამაოგნებელი.

„ვერაიათი“

უნიკალური წარმოდგენა. კომედიური ჟანრის შედეგია. უბრალო, ბავშვური სპექტაკლი, რომელიც გულუბრყვილო, ბავშვურ ტკობას მოგანიჭებს და აგავსებს სათუთი ლირიზმით.

„ინდეფენდენტი“

სპექტაკლი ეფუძნება ტრადიციულ Commedia de l'Arte-ს ტრადიციებს, თეატრალურ ექსპრესიონიზმს და რუსულ ავანგარდს. ბრწყინვალე სანახაობაა, რომელშიც ვერ ნახავთ გადაჭარბებულ, ან ზედმეტად დამტკბარ სენტიმენტებს, ვერც პომპეზურ სერიოზულობას.

„ივინგ სტანდარტი“

ეს არის ულამაზესი, უმანკო სანახაობა. მოდით ყველამ ვნახოთ იგი, რათა ძველსა და უწყინარ დროში დავბრუნდეთ.

ავსტრალიური პერალდი

თუ კი წელიწადში მხოლოდ ერთ წარმოდგენაზე უნდა წახვიდე, აირჩიე სლავა პოლუნიჩის „თოვლის შოუ“ და ოჯახთან ერთად დატკბი არაჩვეულებრივი სანახაობით.

„ტელეგრაფ რევიუ“

ეს არის ერთადერთი ამაღლებული წარმოდგენა, რომელიც კი მინახავს თეატრში.

„სანდვი ექსპრესი“

BORJOMI

საქართველოს ბანკი

SOLO

იჩინენი მომავალი

უკვე 3 წელი ფესტივალის გენერალური პარტნიორი

SOLO – ეს არის „საქართველოს ბანკის“ პერსონალური საბანკო მომსახურება, რომელიც მოიცავს პრივილეგიურ სერვისებსა და გამორჩეულ საბანკო პროდუქტებს. თუ თქვენთვის მნიშვნელოვანია დაზოგოთ დრო, მიიღოთ მაქსიმალურად მომგებიანი, კომფორტული საბანკო მომსახურება და იყოთ გამორჩეული, მაშინ **SOLO** თქვენთვისაა შექმნილი.

ჩვენი შეთავაზებები არ შემოიფარგლება მხოლოდ საბანკო მომსახურებით და **SOLO Lifestyle**-ის ფარგლებში გთავაზობთ სპეციალურ ფასდაკლებებსა და ექსკლუზიურ ღონისძიებებს, მასტერკლასებს თქვენთვის საინტერესო თემებზე და სხვადასხვა სპეციალობის პროფესიონალებთან მჭიდრო, საქმიანი ურთიერთობების დამყარების შესაძლებლობას.

ჯერ არ ხართ **SOLO**? გჭირდებათ კომფორტული, მომგებიანი, გამორჩეული მომსახურება? დაგვიკავშირდით ან შეავსეთ განაცხადი ჩვენი ვებგვერდიდან.

www.bog.ge | www.solo.ge | 2 444 400

Program NEW

21 September

Satellit Produktion, Germany

Brothers in arms

21 სექტემბერი

„სატელიტ პროდუქცია“ გერმანია

თანამებრძოლები

Theater Dance Performance

Directed by Ana Zirner

Composer: Florian Hartlieb

Scenography: Ikenna Okegwo

Choreographer: David Russo

Music Adapted by Florian Hartlieb

Photographer: Stefan Mauermann, Ida Zenna

Duration: 80 min

Cast:

Gunnar, Max, Laurens, Daniel, Simon, Sven
(Pseudonyms)

საცეკვაო წარმოდგენა

რეჟისორი: ანა ზირნერი

კომპოზიტორი: ფლორიან ჰარტლიები

სცენოგრაფია: იკენა ოკეგვო

ქორეოგრაფი: დავით რუსო

მუსიკალური გაფორმება: ფლორიან
ჰარტლიები

ფოტოგრაფი: სტეფან მაუერმანი, იდა ზენა
ხანგრძლივობა: 80 წთ

მონაწილეობენ:

გუნარი, მაქსი, ლორენსი, დანიელი,
სიმონი, სვენი (ფსევდონიმები)

THEATRE HISTORY

Satellit produktion (founded in 2012) works with a balance of challenging artistic formats and current political content. We strive to create personal performances that keep us and our audience politically alert and sociologically in motion. We try to stay flexible, because the material we work with, the “drama of the everyday”, is changing continuously and is never complete.

All our texts are based on verbatim material we document ourselves and on location. We work in close cooperation with dance, music, video or political science and sociological studies.

Our starting point is always a specific occasion or a personal question. We aim to approach the distance. For us, the stage is a satellite.

ABOUT PERFORMANCE

Brothers in arms' is a theatre and dance performance project created from verbatim material. In May 2013 three German performers travelled to Iran, and the other three travelled to Israel. They each met with one young soldier and learned about their stories over the course of 10 days. Within a complex somatic choreography the performers retell those stories for the audience. It is crucial to them to always speak from their own perspective as German middle class guys.

The project doesn't focus on the overall political developments in the conflict between Iran and Israel, but instead it deals with the effect it has on the lives of young men living there and, from the outside perspective, in Germany. How do young men, born in the 80's, deal with the

constant presence of war in its different forms? They are one generation and they have a lot in common, but there is a crucial difference: the performers grew up in times of peace, and the interviewees in Iran and Israel grew up in times of war.

PRESS

„.... authentisch und unverstellt ... der Abend lebt vor allem vom sehr dynamischen Umgang der Künstler mit den Erzählungen der Armeeangehörigen...“

Annette Stiecke, Hamburger Abendblatt / Die Welt Online, 04.06.2014

„... The goal: to confront two worlds without judging them. ... The intensity of the subject and the complexity of the conflict between the two countries make an objective outside view impossible. This is why Ana Zirner doesn't even start explaining but instead has the actors quote from their researched material. This is why “brothers in arms” is rather a study of a generation of young men with different nationalities, than a political explanation. Fortunately.“

Christiane Lutz, Sueddeutsche Zeitung / Kultur, 19th of February 2014

„... What is so touching is the subjectivity of ‚brothers in arms‘, the essentially human that can be discovered in a somewhat constricting daily life. A life not so different for Israelis and Iranians. ...“

BR - B5, Interkulturelles Magazin, Ulrich Möller-Arnberg, 16th of February 2014

„... “brothers in arms“ is no brainy thesis play but thanks to David Russo's choreography a rather physical struggle about the topics of masculinity and war. This is how Ana Zirner and her team manage to create an impressive insight into the thoughts and feelings of young soldiers in Iran and Israel ...“

Bayerischer Rundfunk - B2, Kulturwelt, Sharzad Osterer, 12th of February 2014

თეატრის ისტორია

„სატელაიტ პროდაქშენი“ (დაარსებული 2012 წელს) მოღვაწეობს სხვადასხვა სამსახიობო ფორმატში მსოფლიოში მიმდინარე პოლიტიკური მოვლენების გათვალისწინებით.

ჩვენ ვცდილობთ დავდგათ წარმოდგენები, რომელიც პოლიტიკურად გვაფხიზლებს არა მხოლოდ ჩვენ, არამედ მაყურებელსაც და გვაიძულებს ვიყოთ სოციალურად აქტიურები. ვცდილობთ ფეხი ავუწყოთ მოვლენებს და ვიყოთ მოქნილები, რადგან ჩვენ ვმუშაობთ ისეთ თემატიკაზე, როგორცაა „ყოველდღიური დრამა“, რომელიც განუწყვეტლივ იცვლება და არასოდეს არ მთავრდება.

წარმოდგენის ტექსტები ბუსტად ემყარება მასალას, რომელსაც ჩვენ ადგილებზე მოვიპოვებთ.

ჩვენი წარმოდგენები იქმნება რაიმე განსაკუთრებული მოვლენის, ან პირადი ამბის საფუძველზე. ჩვენი მიზანია შევამციროთ მანძილი. ჩვენთვის ხომ სცენა იგივე სატელეიტია.

წარმოდგენის შესახებ

„თანამებრძოლები“ არის თეატრალური და საცეკვაო წარმოდგენა, რომელიც ეფუძნება რეალურ ცხოვრებაში მომხდარ ამბებს.

2013 წლის მაისში სამ-სამი გერმანელი მსახიობი გაემგზავრა ირანსა და ისრაელში. თითოეული მათგანი თითო ჯარისკაცთან ერთად ცხოვრობდა 10 დღის განმავლობაში და ისმენდა მათი ცხოვრების ამბებს. სწორედ ეს ისტორიები დაელო საფუძვლად წარმოდგენას. მსახიობები რთული სომატური ქორეოგრაფიის საშუალებით, უყვებიან მაყურებელს ჯარისკაცთა ცხოვრებას გერმანელი საშუალო კლასის წარმომადგენელი მამაკაცების თვალთახედვით, რასაც მათთვის გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს.

ამ წარმოდგენას არ აინტერესებს ირანსა და ისრაელს შორის მიმდინარე კონფლიქტის პოლიტიკური მხარე. სპექტაკლი აჩვენებს რა გავლენას ახდენს იგი ახალგაზრდა მამაკაცების ცხოვრებაზე და როგორ ხედავენ ამ ყველაფერს გერმანიიდან. სპექტაკლი მოგვითხრობს თუ როგორ ცხოვრობენ 80-იან წლებში დაბადებული მამაკაცები ირანსა და ისრაელში, როდესაც ომი სხვადასხვა ფორმით მიმდინარეობს მათ გარშემო. მსახიობებიც და ჯარისკაცებიც ერთი თაობის წარმომადგენლები არიან, მათ ძალიან ბევრი აქვთ საერთო, მაგრამ ამავდროულად მათ შორის ძალიან დიდი განსხვავებაა: მსახიობები დაიბადნენ და გაიზარდნენ მშვიდობიან ქვეყანაში, ხოლო ჯარისკაცები ცხოვრებას მუდმივი ომის პირობებში ატარებენ.

პრემია

სპექტაკლის მიზანი ორი სხვადასხვა სამყაროს წინააღმდეგ კონფრონტაცია,

მაგრამ მთავარია - განსჯის გარეშე... საბედნიეროდ ეს სპექტაკლი არაა პოლიტიკური ახნა-განმარტება, არამედ ახალი თაობის კვლევა...

ათენიური და უნივერსალური, ანეტ შტიკელე, ჰამბურგერ აბენდლატი კრისტიან ლუტცი (კულტურა 19.02.2014)

რაც ყველაზე მეტად ამაღელვებელია, ეს სპექტაკლის სუბიექტურობაა; ადამიანობის ის უნიკალური საფუძველი, რომელიც წინააღმდეგობებით აღსავსე ყოველდღიურობაშიც შეგიძლია აღმოაჩინო. ესაა ცხოვრება, რომელიც არც ისე განსხვავებულია ერთმანეთისაგან კედლის სხვადასხვა მხარეს მყოფი ებრაელებისა და ირანელებისათვის...

*ინრიჩ მიულერ - ანსბერგი
გაზეთი ინტერკულტურა
შარდან ოსტერ, ხელოვნებათმცოდნე*

კვირის კალენდარი

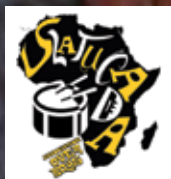
NEW

21 September
Slatucada, Marocco

Drums

21 სექტემბერი
სლატუკადა, მაროკო

დასარტყამ
ინსტრუმენტთა შოუ

Street show

Author of the Play Anagam Youssef

Directed by Ouziz Oussama

Composer: Anagam Youssef / Ouziz Oussama

Choreographer: Zeriate yousef

Music Adapted by kabab Amine

Photographer: Rabie Zin Elabidin

2 sets of 30 minutes on stage, 1h 30 minutes on parade.

Cast:

Anagam Youssef, Ouziz Oussama, Kabab Amine, Zeriate Youssef, Belamine Fatim Zahra, Nabil Boukili, Hatim el Mrabt, Belmkadam Kamal.

ქუჩის წარმოდგენა

პიესის ავტორი: ანაგამ იუსეფი

დადგმა ეკუთვნის უზიზ უსამას

კომპოზიტორი: ანაგამ იუსეფი / უზიზ უსამა

ქორეოგრაფი: ზერიათ იუსეფი

მუსიკალური გაფორმება: ქაბაბ ამინი

ფოტოგრაფი: რაბი ზინ ელაბიდინი

ხანგრძლივობა: 90 წუთი

მონაწილეობენ:

ანაგამ იუსეფი, უზიზ უსამა, ქაბაბ ამინი, ზერიათ იუსეფი, ბელამინ ფატიმ ზაჰრა, ნაბილ ბუკილი, ჰატი ელ მრაბტი, ბელკადამ კამალი

HISTORY

We made street show with drums mixed with dance choreographies and sing and other music instruments. We use theatre techniques to communicate with the public when playing on stage or in the street to make an interaction between them and us and try to pass the message of happiness and joie.

we started in the early 2013, our performance had been turned more than 100 time all over morocco and abroad; the collective is composed by young talented artistes from different disciplines such as theatre, dance, music, Batucada, Capoeira and more.

ABOUT PERFORMANCE

A street show that mix disciplines; Batucada with music instrument, choreographies of dance, songs, acrobat and capoeira. Mix also rhythms from the world such as Samba and Bossanova from brazil with Hip Hop and Rock Music, we play also our Moroccan traditional rhythms. The show is full of power moves and energy, it's a surprising groove which takes its full dimension in the street (fixed or ambulatory) or in stage. The public is invited to participate in the show by singing, screaming and dancing.

ისტორია

ეს არის უაღრესად მრავალფეროვანი ქუჩის სანახაობა, რომელშიც წარმოდგენილია ბატუკადა მუსიკალური ინსტრუმენტებით, ქორეოგრაფია, სიმღერები, აკრობატიკა და კაპოეირა. მაყურებელი მოისმენს სხვადასხვა რიტმებს: ბრაზილიური სამბასა და ბოსანოვას, ჰიპ-ჰოპსა და როკ მუსიკას, ასევე ტრადიციულ მაროკოულ მუსიკას. წარმოდგენა სავსეა ენერგიით და ძლიერი მოძრაობით, იკავებს დიდ სივრცეს ქუჩაში თუ სცენაზე. მაყურებლები მონაწილეობენ წარმოდგენაში სიმღერით, შეძახილებითა და ცეკვით.

წარმოდგენის შესახებ

წარმოდგენა დაიდგა 2013 წლის დასაწყისში. მას შემდეგ 100-ზე მეტი წარმოდგენა გაემართეთ როგორც მაროკოში, ისე საზღვარგარეთის ქვეყნებში. თეატრის დასი შედგება სხვადასხვა მიმართულების ახალგაზრდა ნიჭიერი მსახიობებისგან - იქნება ეს თეატრი, ცეკვა, მუსიკა, ბატუკადა, კაპო-ეირა თუ სხვა.

استمتع بالعيد في قطر
Enjoy Eid in Qatar

www.qatartourism.gov.qa

الهيئة العامة للسياحة
Qatar Tourism Authority

ALKHOR MAJL
مول الخور

qtourism

tourism

qatartourism

tourism

Partner | شريك

SEQLIA
KOC

OPENING
SOON
WE ARE BRINGING
A WHOLE LOT OF FUN!

Cin

Open

Georgia Country of life

www.georgia.travel
www.fb.com/GeorgiaAndTravel

NEW

26 September
Ivan Franko National Academic Drama Theatre, Ukraine
Natalia Vorozhbyt

Kvitka Budyak

26 სექტემბერი
ივან ფრანკოს სახელობის
ეროვნული აკადემიური დრამის თეატრი, უკრაინა
ნატალია ვოროჰბიტი

კვიტკა ბუდიაკი

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ІМЕНІ
ІВАНА
ФРАНКА

Drama

Directed by Stanislav Moiseiev

Composer: Yuriy Shevchenko

Scenography: Andriy Aleksandrovych-Dochevskiy

Choreographer: Olga Semioshkina

Music Adapted by Yuriy Shevchenko

Photographer: Valeria Landar

*Show duration: 1 Quantity of Intermission
160 min*

დრამა

დამდგმელი რეჟისორი: სტანისლავ მოისევი

კომპოზიტორი: იური შევჩენკო

სცენოგრაფი: ანდრეი ალექსანდროვიჩ-დოჩევსკი

ქორეოგრაფი: ოლგა სემიოშკინა

მუსიკა: იური შევჩენკო

ფოტოგრაფი: ვალერია ლანდარი

სპექტაკლის ხანგრძლივობა: 160 წუთი

THEATRE HISTORY

The first stage in Ukraine, which is situated in the centre of Kyiv. The most famous artists play their roles in this theatre, such as Anatoliy Hostikoev, Bohdan Benyuk, Oleksiy Bohdanovych, Natalia Sumska etc. Bohdan Stupka was an actor and an artistic director of this theatre for many years. Now Stanislav Moiseiev replaced him and leads the theatre, combining this post with staging performances. There are a lot of different performances in the *театр*. Theatre always participates in the different theatre festivals, contests and wins different competitions.

ABOUT PERFORMANCE

The play "Kvitka Budyak" was written by contemporary Ukrainian playwright Natalia Vorozhbyt and based on the classic work of Mykhola Kulish (1892-1937), named "Maklena Grasa". It has kept the storyline - the story of a young girl who could not stand the difficult life circumstances, the gray of everyday life, violence of the world, defending justice, knowingly commits a crime...

If the Kulish's play's events take place in Poland of 30s years, during the global economical crisis, Natalia Vorozhbyt postponed events in our present time, with all its realities. For the creators of the show, led by stage director Stanislav Moiseiev, it was a principal thing to talk about the problems that face modern society. Here, every moment of stage performance is a subject to the main goal - the openness, sometimes cruel story about the absurdity of life, the joint search for a way out of this blatant lack of spirituality, of indifference, which suck, delay in the dismal human maelstrom ridiculous primitive values, transforming people into the customers, the consumers, the creditors, in after all, the homeless. Is only the blood is able to stop, get to wake up from a nightmare?

PRESS

Moiseiev managed to lead actors of the Ivan Franko's theatre to the new level of existence on the stage that foresees not only emotional but

very intensive intellectual participation and availability of the civil ... The typical feature is that the social criticism doesn't prevent the creators of the performance to sympathize to everybody even to entirely negative heroes, to see personal drama even in the mean souls. This reveals the understanding of creators' own responsibility for the occasions in the country and in the world.

*"The Day" newspaper, After Vadym Dishkant
The 10th of September 2013*

The "Kvitka Budyak" performance became the conscious esthetic manifest of Stanislav Moiseiev (the art-director of the Ivan Franko's theatre). This theatre wants to speak about the most complicated questions for everybody in contemporary language in the dialogue with forgotten but really alive classical literature.

*The Week" magazine
The 5th of July 2013*

თეატრის ისტორია

ივან ფრანკოს სახელობის ეროვნული აკადემიური დრამის თეატრი უკრაინის პირველ თეატრად ითვლება. თეატრი მდებარეობს კიევის ცენტრში. აქ მოღვაწეობენ ისეთი ცნობილი მსახიობები, როგორებიც არიან ბოგდან ბენიუკი, ალექსეი ბოგდანოვიჩი, ნატალია სუმსკა და ა.შ.

მრავალი წლის მანძილზე თეატრს ხელმძღვანელობდა ბოგდან სტუპკა, რომელიც მსახიობიც იყო და თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელიც. ამჟამად, იგი სტანისლავ მოისევემა შეცვალა, რომელიც თეატრის ხელმძღვანელობის პარალელურად სპექტაკლებსაც დგამს. თეატრის რეპერტუარი მრავალფეროვანია. იგი თეატრი მუდმივად იღებს მონაწილეობას თეატრალური ფესტივალებში.

სპექტაკლის შმსახებ

პიესა „კვიტკა ბუდიაკი“ დაწერილია თანამედროვე უკრაინელი დრამატურგის ნატალია ვოროჟიტის მიერ და ეფუძნება მწერალ მიკოლა კულიშის (1892-1937) კლასიკურ ნაწარმოებს - „მაკლენა გრასა“. პიესაში შენარჩუნებულია სიუჟეტური ხაზი-ახალგაზრდა გოგონას ამბავი, რომელიც ვერ უძლებს ცხოვრების სიძნელეებს, უფერულ ყოველდღიურობას, მის გარშემო არსებულ სისასტიკეს. ის გვევლინება სამართლიანობის დამცველად და შეგნებულად ჩაიდენს თვითმკვლელობას. თუკი კულიშის პიესაში მოქმედება ხდება პოლონეთში 1930-იან წლებში, ნატალია ვოროჟიტმა მოვლენები დღევანდელ დროში, ეკონომიკური კრიზისის დროს გადმოიტანა და პიესაში თანამედროვე რეალობა აღწერა. სპექტაკლის შემქმნელებისთვის მთავარი მიზანი იყო ეჩვენებინათ ის პრობლემები, რომლის წინაშეც თანამედროვე საზოგადოება დგას. წარმოდგენის თითოეული ეპიზოდის მიზანია ამ სასტიკი ისტორიით, რომელიც ცხოვრების აბსურდულობაზე მოგვითხრობს, მაყურებელთან ერთად მოძებნოს გამოსავალი იმ მდგომარეობიდან, რომელშიც

არ არსებობს სულიერება, რომელშიც გამეფებულია განუკითხაობა. საზოგადოება გადაშვებულია სასაცილო, პრიმიტიული ღირებულებების მორევში. ადამიანები გადაიქცნენ მომხმარებლებად, მყიდველებად, კლიენტებად, კრედიტორებად და ბოლოსდაბოლოს უსახლკაროებად. ნუთუ მხოლოდ დაღვრილ სისხლს შეუძლია ამის შეჩერება და ამ კოშმარიდან ჩვენი გამოფხიზლება?

პრემსა

სტანისლავ მოისევემა ივან ფრანკოს თეატრის მსახიობები სცენიური არსებობის სხვა დონეზე აიყვანა, რაც გულისხმობს არა მხოლოდ ემოციურ მონაწილეობას სპექტაკლში, არამედ ინტელექტუალურსაც და აგრეთვე მზადყოფნას სამოქალაქო პოზიციის გამოსახატავად...

მიუხედავად იმისა, რომ წარმოდგენის ავტორებისთვის ამოსავალია სოციალური კრიტიკა, ისინი ყველას თანაუგრძობენ და მათ შორის, მკვეთრად უარყოფით პერსონაჟებსაც კი. ისინი ცდილობენ ნეგატიურ გმირების დანახონ პიროვნული დრამა. ამით მულაგნდება

რა პასუხისმგებლობას გრძნობენ სპექტაკლის ავტორები საკუთარ ქვეყანასა და მსოფლიოში მიმდინარე პროცესების მიმართ.

გამეთი „დეი“ ვადიმ დიშკანტი 2013 წლის 10 სექტემბერი

რეჟისორი სტანისლავ მოისევემა სპექტაკლის სხვა შემქმნელებთან ერთად პიესაში „კვიტკა ბუდიაკი“ აკვირდება ადამიანის არსებობის ორსახოვნებას: ცხოვრება ერთის მხრივ რაღაც ზომით რაციონალურია, მეორეს მხრივ კი - ტრაგიკულ-აბსურდული.

გამეთი „უკრაინის კომერსანტი“, ირინა ჩიჟინოვა, 2013 წლის 10 სექტემბერი

სპექტაკლი „კვიტკა ბუდიაკი“ ივან ფრანკოს თეატრის მხატვრული ხელმძღვანელის სტანისლავ მოისევემის მსოფლმხედველობრივი ესთეტიკის გამოვლინებაა. ამ თეატრს სურს თანამედროვე ენით ესაუბროს მაყურებელს რთული პრობლემების შესახებ მივიწყებულ, მაგრამ ჭერ კიდევ ცოცხალ კლასიკურ ლიტერატურასთან დიალოგის გზით.

ჟურნალი „უკი“, 2013 წლის 5 ივლისი

ჭიბრა
კუჩიუთა

შეხე წარსულს, გაიგე მომავლის გემო!

SHAKESPEARE'S
WORKS

გურიელი

NEW

28 September
Klaipėdos Pilies Teatras, Lithuania
Tamar Bartaia

The Toy Gun

28 სექტემბერი
კლაიპედის თეატრი, ლიტვა
თამარ ბართაია

სათამაშო პისტოლეტი

Romantic story

Directed by Alvydas Vizgirda

Composer: Gintaras Kizevičius

Scenography: Daina Ališauskaitė-Zinovičienė

Music Adapted by Gintaras Kizevičius

Photographer: Vytautas Petrikas

Show duration: 80 min

There are no intermission

Cast:

Medea - Vilija Gruodytė, Vilma Ptašinskaitė

Joram - Ramūnas Šeputis, Donatas Žilinskas

რომანტიკული მოთხრობა

რეჟისორი: ალვიდას ვიჟირდა

კომპოზიტორი: გინტარას კიზევიჩუსი

სცენოგრაფია:

დიანა ალიშაუსკაიტე-ზინოვიჩიენე

მუსიკალური გაფორმება:

გინტარას კიზევიჩუსი

ფოტოგრაფი: ვიტაუტას პეტრიკასი

შესვენების გარეშე

ხანგრძლივობა: 80 წთ.

მონაწილეობენ:

მედეა - ვილია გრუოდიტე, ვილმა

პტაშინსკაიტე

იორამი - რამუნას შეპუტისი, დონატას

ჟილინსკასი

THEATRE HISTORY

Klaipėdos Pilies Teatras (Klaipėda's Castle Theatre) was established in 1985 by initiative of Alvydas Vizgirda, patron – Klaipėda town municipality.

During its 23 years of work the troupe staged 48 premiere performances and visited 21 foreign countries. Theatre director and actors are organizers of the regular international theatre festival 'Mountain Ash' ('Šermukšnis'). Castle theatre is a prominent element of Klaipėda culture.

Performances of the theatre – appeal to human sensitivity, are extremely warm and intimate, sometimes grotesque and shocking, opening the imagination of a modern man.

Klaipėda Castle Theatre is a member of NETA (New European Theatre Action).

ABOUT PERFORMANCE

A famous actor and director is casting the presentation of the Shakespear's play "Romeo and Juliet". A fourteen-year old schoolgirl Medea

decides to take part in the competition. But she fails. Medea feels very offended. When she comes back home she finds a thing similar to a gun and comes back to the theatre. Joram thinks that the gun is real... and everything starts.

"The toy gun" is the winner of the contest of "New Georgian drama". Play is translated and staged into several languages.

თეატრის ისტორია

Klaipėdos Pilies Teatras (კლაიპედას სასახლის თეატრი) დაარსდა 1985 წელს, ალვიდას ვიჟიტირდას ინიციატივით. არსებობის 23 წლის მანძილზე დასმა წარმოადგინა 48 პრემიერა და საგასტროლოდ იმყოფებოდა 21 უცხოურ ქვეყანაში. თეატრის რეჟისორი და მსახიობები ატარებენ რეგულარულ თეატრალურ ფესტივალს სახელწოდებით „Šermukšnis“.

ეს თეატრი კლაიპედას კულტურული ცხოვრების მთავარი შემადგენელი ნაწილია. თეატრის წარმოდგენები ეხება ადამიანურ გრძნობებს, საოცრად თბილსა და პირადულს, ხანდახან გროტესკულსა და სულისშემძვრელს, რომელიც აფართოებს თანამედროვე ადამიანების წარმოსახვას. „კლაიპედას სასახლის თეატრი“ არის NETA-ს (New European Theatre Action) წევრი.

წარმოდგენის შესახებ

პიესის სიუჟეტი მარტივია. შეიძლება ითქვას ძალიან მარტივი. ცნობილი მსახიობი და რეჟისორი - იორამი არჩევს მსახიობებს შექსპირის პიესისთვის „რომეო და ჯულიეტა“. თოთხმეტი წლის სკოლის მოსწავლე - მედეა გადაწყვეტს მიიღოს მონაწილეობა ამ კონკურსში. სამწუხაროდ, არც იორამს და არც ჟიურის წევრებს არ მოეწონებათ მისი თამაში. მედეა თავს მურაცხყოფილად გრძნობს. სახლში ის სათამაშო პისტოლეტს იპოვის და თეატრში ბრუნდება. მუშაობისგან დაღლილ იორამს პისტოლეთი ნამდვილი ეგონება და აი, ამბავიც აქ იწყება ...

პიესამ „სათამაშო პისტოლეთი“ გაიმარჯვა კონკურსში: „თანამედროვე ქართული დრამატურგია“ პიესა იდგმება არა მარტო საქართველოში, არამედ საზღვარგარეთის სხვა თეატრებშიც.

Best Address-
Royal Batoni

Chateau Mere,
the reason you
want to return!

NEW

29 September
Lappeenranta City Theatre, Finland
Kristian Smeds

Sad Songs from the Heart of Europe

29 სექტემბერი
ქალაქ ლაპეენრანტას თეატრი, ფინეთი
კრისტიან სმედსი

სევდიანი სიმღერები
ევროპის გულიდან

Drama

Directed by Jari Juutinen

Scenography: Liisa Sofia Pöntinen, Riitta Uk-konen, Jari Juutinen

Photographer: Aki Loponen

Duration: 80 min.

Cast: Liisa Sofia Pöntinen

დრამა

რეჟისორი ჟარი ჟუუტინენი

სცენოგრაფი: ლიზა სოფია პონტინენი,

რიტა უკკონენი, ჟარი ჟუუტინენი

ფოტოგრაფი: აკი ლოპონენი

ხანგრძლივობა: 80 წთ.

მონაწილეობს: ლიზა სოფია პონტინენი

ABOUT PERFORMANCE

Sad Songs from the Heart of Europe is a touching vision of Europe, a continent where luck and fortune are being divided anew, where some can afford to undertake extreme actions while some have to pay their fun “and the poor are robbed even the shit from their pants”.

ABOUT THEATRE

Lappeenranta City Theatre is a mid-size Finnish ensemble theatre with 50 people working in it. From 2007, when playwright and a theatre-director Jari Juutinen was appointed as the artistic director Lappeenranta City Theatre has been famous first in Finland but slowly abroad also from it's high quality performances.

PRESS

The Sensitivity Of This Brilliant Actress Is Touching

“Sad Songs from the heart of Europe” speaks about love and hate, guilt and mercy. It is a story of human dignity in today's Europe.

*Sinikka Viirret, Kainuun Sanomat 2.4.2014
Stunningly From Zero To One Hundred*

თეატრის ისტორია

ფინეთის ქალაქ ლაპენრანტას თეატრი 50 მსახიობისგან შედგება. 2007 წლიდან მოყოლებული, მას შემდეგ რაც დრამატურგი და რეჟისორი ჟარი ჟუუტინენი ქალაქ ლაპენრანტას თეატრის მხატვრულ დირექტორად დაინიშნა, თეატრმა სახელი მოიხვეჭა მაღალი ხარისხის სპექტაკლებით ჯერ ფინეთში, მოგვიანებით კი, საზღვარგარეთაც.

სემპტაკლის შმსახმე

სპექტაკლში „სედიანი სიმღერები ევროპის შუაგულიდან“ დახატულია ევროპის ამდღევდელი სურათი. აღწერილია კონტინენტი, რომელზეც ბედი და იღბალი ახლებურად მოიზრება, სადაც მოგიერთებს შესწევთ ძალა უკიდურესი ნაბიჯები გადადგან, სხვებს შეუძლიათ ფულის გადახდა გართობისთვის. „რაც შეეხებათ დარიბებს, მათ უკანასკნელ ტანსაცმელსაც კი ართმევენ“.

პრმსა

ამ არაჩვეულებრივი მსახიობის გრძობიერება ძალიან ამდღევდელია. „სედიანი სიმღერები ევროპის შუაგულიდან“ მოგვითხრობს სიყვარულსა და სიმღვიღმე, დანაშაულსა და მიმტვევლობაზე. ეს არის სპექტაკლი, რომელშიც ნაჩვენებია ადამიანური ღირსება დღევანდელ ევროპაში.

სინიკა ვირეთი, გაზეთი „Kainoon Sanomat“, 2 აპრილი, 2014

შარდინი
12
რე
CHARDIN

VTGEORGIA

TRAVEL AND EVENT MANAGEMENT COMPANY

VT GEORGIA IS A TRAVEL AND EVENT MANAGEMENT COMPANY. SINCE OUR HUMBLE BEGINNINGS IN 2006, WE HAVE GROWN INTO ONE OF GEORGIA'S BEST COMPANIES IN THIS FIELD, SPECIALIZING IN CULTURE AND ADVENTURE TOURS, AND ORGANIZING THE MOST PRESTIGIOUS EVENTS IN GEORGIA.

SERVICES WE PROVIDE

EVENT ORGANIZING

HOTEL BOOKING

TOURS

AIR TICKETS

TRANSPORTATION

When Performance Matters

www.vtgeorgia.com

შარდენის
12
rue
CHARDIN

ფესტივალი კლუბი „ რესტორანი შარდენ 12 „

ყოველ დღე !

21 სექტემბერიდან - 8 ოქტომბრის ჩათვლით

ფესტივალის საღამოები - დისკუსია, კამათი, ემოციები შთაბეჭდილებები და
ფესტივალის ბონუსები - ყველაფერი ერთად მუსიკის თანხლებით
(22:00 – 02:00)

FESTIVAL CLUB

Festival evenings with festival impressions, discussions, deep emotions and Festival small
gifts - accompanied by live music.

(22:00 - 02:00)

მისამართი/Address : შარდენის ქუჩა 12 / Shardeni 12

XX საუკუნის ქართული თეატრის ისტორიული სამოსელი თეატრალური კოსტიუმების გამოფენა

XX Century Georgian Theatre Legendary Garments Exhibition of the Stage Costumes

„სპექტაკლის მოქმედ პირთათვის შექმნილი ყოფილი ეს სამოსელი ან აღარარსებული მხატვრული ქმნილების ერთი უმნიშვნელოვანესი ნაწილია, იმ ქმნილებაზე მეტყველი და ამით ძვირფასი. . . აქ წარმოდგენილი სამოსის უკან ნიჭიერ ადამიანთა უხილავი არმია დგას ~ ნათელა ურუშაძე, თეატრმცოდნე, 2001 წ.

მსახიობის სამოსელი – თეატრალური კოსტიუმი - სცენოგრაფიული კომპოზიციის განუყოფელი და უმნიშვნელოვანი კომპონენტია, ერთ-ერთი მთავარი მხატვრული საშუალებაა სცენური სახის, გმირის ხასიათის შესაქმნელად. როცა მხატვარი თეატრალური კოსტიუმის ესკიზს ქმნის, ეყრდნობა ნაწარმოების პერსონაჟის ბუნებას, მის სოციალურ წარმომავლობას, ეპოქისათვის დამახასიათებელ სტილისტიკას, სპექტაკლის მხატვრულ გადაწყვეტას, მაგრამ უპირველესად ითვალისწინებს მსახიობს, ვისთვისაც კოსტიუმი იქმნება. ითვალისწინებს მის ინდივიდუალობას და რეჟისორის მიერ წარმოსახული კონკრეტული სცენური გმირის ხასიათს. მსახიობი სცენაზე მხატვრის მიერ შექმნილ გარემოში ცხოვრობს, შემდგომში კი ეს სამოსელი– მსახიობის სახელს იმეორებს. ფარდის დაშვებასთან ერთად სპექტაკლი ქრება, ისტორიიდან კი მხოლოდ ფირზე აღბეჭდილი ფოტოები და თეატრის გარდერობში დროჟამისაგან ფერნაცვალი, გაცრეცილი კოსტიუმები შემორჩება.

ხელოვნების საერთაშორისო ცენტრის მიერ შექმნილი ექსპოზიცია ცდაა საგამოფენო ენით და თანამედროვე მხატვრული საშუალებებით კიდევ ერთხელ ჩაბეროს სული და `გააცოცხლოს` XX საუკუნის ქართული თეატრის ისტორიული კოსტიუმები და პერსონაჟები; ფოტოს, ესკიზის, რეკვიზიტის, დეკორაციის დეტალის თუ სხვადასხვა აქსესუარის საშუალებით აღადგინოს ამ პერიოდის ლეგენდარული მხატვრების და მსახიობების მიერ შექმნილი განუმეორებელი სცენური სახეები.

ექსპოზიციაში წარმოდგენილია კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრის და შოთა რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო აკადემიური თეატრის გარდერობებში დაცული საზოგადოებისთვის უცნობი ისტორიული კოსტიუმები.

ორგანიზატორი: ხელოვნების საერთაშორისო ცენტრი.

„Stage costumes are designed for actors of a particular theatre performance. Later, when this performance stops existing, costumes remind us of those talented people who took part in creating these masterpieces”

Natela Urushadze , Theatre historian, 2001

A theatrical costume or a piece of clothing created for an individual actor- is an integral and important part of stagecraft. Each individual costume must fit into the overall concept so that the leading actor can display correctly the part he is playing. The costumes also reflect the individuality and personal style of the performers.

While creating a costume, a designer must visualise the nature and social origin of the main character. He has to capture the dressing style of the given age, but first a costume maker must focus on the actor who the garment is designed for. A design is supposed to convey information about the leading actor's personality, status and mood.

Actors become alive on the stage in the scenery designed by an artist. Later costumes continue to live in the memories of spectators but each of them is associated with a former actor or an actress who had worn the costume before.

As the curtain descends, the performance ends . Over the years only photos and faded and colourless costumes guarded in wardrobes of the theatre remain.

The International Art Center created an exhibition evoking the memories of the XX century Georgian theatre. Spectators will experience unparalleled emotions watching the treasures of the Georgian theatre history - ranging from costumes and characters to photos, sketches, accessories, scene decorations, etc.

The exhibition offers the audience incomparable collection of legendary garments and unknown wardrobe pieces from the Marjanishvili and the Rustaveli Theatre. This exposition is dedicated to the creativity of designers and costume makers of the Georgian theatre.

Organizer: The International Art Center

მასპინძელი თეატრები / Host Theatres

შოთა რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი / Shota Rustaveli State Drama Theatre
+ 995 32 272 68 68

კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი / Kote Marjanishvili State Drama Theatre
+ 995 32 295 35 82

ალექსანდრე გრიბოედოვის სახელობის რუსული სახელმწიფო დრამატურგიული თეატრი / Alexander Griboedov State Russian Theatre
+ 995 32 293 11 06

სამეფო უბნის თეატრი / Royal District Theatre
+ 995 32 2 92 38 70

თავისუფალი თეატრი / Liberty Theatre
+995 32 298 58 21

კახა ბაკურაძის მოძრაობის თეატრი / Kakha Bakuradze's Movement Theatre
+995 32 236 04 77

ინფორმაცია ბილეთების შესახებ:

ბილეთის ფასი: 8, 10, 12, 15, 20, 25, 30, 40, 45, 55 ლარი
ბილეთების და აბონემენტების შეძენა და დაჯავშნა შესაძლებელია მარჯანიშვილის თეატრის სალაროში;
აბონემენტის ფასი: I კატეგორია 190 ლარი, II კატეგორია 120 ლარი,
სალარო მუშაობს ყოველ დღე (12:00 – 20:00), შესვენება (15:00 – 16:00)
ტელ: +995 32 295 59 66 / 247 57 68 (სალარო)
ბილეთების შეძენა შესაძლებელია ასევე ონლაინ რეჟიმში - www.biletebi.ge

ფესტივალის შესახებ ინფორმაცია ;

ტელ: +995 32 295 35 82 / 295 43 07(საინფორმაციო)
(11:00 საათიდან – 20:00 საათამდე)

ევკატერინე მაზმიშვილი
ფესტივალის დირექტორი

Ekaterina Mazmishvili
Festival Director

თინათინ კალატოზიშვილი
ადმინისტრაციული მენეჯერი
საერთაშორისო პროგრამის "NEW"-ს
კოორდინატორი

Tinatin Kalatozishvili
Administrative Manager
Coordinator for International Program NEW

მზია სხირტლაძე
მთავარი ბუღალტერი

Mzia Skhirtladze
Chief Accountant

არჩილ დვალიშვილი
ტექნიკური დირექტორი

Archil Dvalishvili
Technical Director

ქეთევან ლებანიძე
ტექნიკური ადმინისტრატორი

Ketevan Lebanidze
Technical Manager

ნატო ებანოიძე
ღონისძიებების და პროექტების მენეჯერი
სარეკლამო პროდუქციის მენეჯერი

Nato Ebanoidze
Head of Advertising
Events and Projects Manager

თამარ ლალიაშვილი
პრესასთან და ტელევიზიასთან
ურთიერთობის მენეჯერი
ქართული სპექტაკლების პროგრამის~
კოორდინატორი

Tamar Laliashvili
Publicity projects coordinator
Georgian Show Case Program Manager

თეონა მაღალაშვილი
ქართული პროგრამის კოორდინატორის
ასისტენტი
ვებ გვერდის და სოციალური ქსელების
გვერდების ადმინისტრატორი

Teona Magalashvili
Georgian Show Case Coordinator Assistant
Web-Site and Social Media Administrator

ნუცა ბურჯანაძე
მარკეტინგის მენეჯერი
პარტნიორებთან ურთიერთობის
კოორდინატორი

Nutsa Burjanadze
Marketing Manager
Coordinator for Festival Partners

რუსუდან ზირაკიშვილი
იურისტი

Rusudan Zirakashvili
Lawyer

ლაშა ჩხარტიშვილი
რედაქტორი

Lasha Chkhartishvili
Editor

ნიკა მაჩაიძე,
ნიკოლოზ გაგლოშვილი
ფესტივალის კლიპის ავტორები
Festival trailers are done by

**Nika Machaidze,
Nikoloz Gagloshvili**

სანდრო კაპანაძე,
თინათინ გორდელაძე
დიზაინერები

**Sandro Kapanadze,
Tinatin Gordeladze**
Designers

ლაშა კვანტალიანი
ვებ დიზაინი და ტექნიკური უზრუნველყოფა
Lasha Kvantaliani
Web -Design and technical support

მაია დიასამიძე
მთარგმნელი

Maia Diasamidze
Translator

---

www.tbilisiinternational.com

საინფორმაციო / Information:
+ 995 32 295 35 82 / 247 57 68

www.facebook.com/TbilisiInternational